

РОЗДІЛ УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 33 (1033) • Субота, 18 лютого 1995 року • Ціна договірна

Як довго виселятимуть "іноземку"?

Голова Верховної Ради Олександр Мороз піднімає заборону обігу в Україні іноземної валюти, проте вважає, що все може бути зроблено за один день».

Припинення холянія іноземної валюти в Україні — необхідний захід, який сприятиме стабілізації української національної валюти, вважає Голова Верховної Ради Олександр Мороз.

«Ми були готові до цього кроку ще в 1990 році», — заявив він у розмові з журналістами в Києві.

Проте, на думку О. Мороза, «до цих піроків НБУ і Кабінет міністрів мають готуватися спільно».

Обіг іноземної валюти в Україні і заборону торгівлі за неї з 18 лютого застерезено рішенням правління НБУ, прийнятим у листопаді 1994 року. Водночас керівництво Кабінету міністрів, загалом не заперечуючи проти цього кроку, вважає його передчасним.

Скласувати це рішення може тільки правління НБУ. Проте, за словами О. Мороза, «правління НБУ не може сьогодні зібратися, бо вони у роз'їздах і немає голови правління».

Можливо, сказав також О. Мороз, «це можна зробити не за один день».

«Власне кажучи, не так важливо, 18 чи 20 лютого це буде зроблено», — додав він.

Постанова не привід для конфронтації

Голова Верховної Ради Олександр Мороз «не хотів би», щоб постановою Верховної Ради про адміністрацію Президента «розгрідалася не привід для конфронтації двох гілок влади».

У розмові з журналістами 16 лютого в Києві він нагадав, що на розгляді інциденту перед засіданням Координаційної ради з боротьби з організованою злочинністю напояли депутати різних фракцій.

(Закінчення на 4-й стор.).

Читайте у суботньому номері:

4-5 стор.

Події тижня: катастрофа, скандал, ціни

7 стор.

Америка після змін на Капітолійському пагорбі

10 стор.

«Ромео і Джульєтта» — 400 років

11 стор.

Дамір Корнетов вимагає суду

12 стор.

Як росіяни захищають свою мову

9 стор.

«Лютеннями вікнами» навівають потенділля серед цього зимового місяця. Явраа таке «нікно» відіралося в природі, напередодні Світлана.

А от вітрини магазинів лютенями не називають. Вони — весняні. І так хочеться, щоб зима швидше зрозуміла цей натяк.

Фото

Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Минуло Стрітення —

ЦИГАН КОЖУХ УЖЕ ПРОДАВ

ЧЕЧНЯ: ВІДАВІННЯ ПОДІЙ

Загинув лейтенантами

У райцентрі Батумі та селі Зайсес Жовтиского району відбувся похорон капіт лейтенанта Євгена Купера і Сергія Шуді, чия жінка у цивільних трунах доставлено сюди з Чечні. Не з української землі і не з благословення батька шави жінка турні кохання — чоловіка офіцера, які тільки були звичайні російські військові учасники, примусом зброї та наказ командувача. Величезне горе батька, рідних, близьких. Прокляття тим, хто роз'їжджав безглузду війну, проливаючи кров, хто погубив тисячі і тисячі збройових у своїх Росії, в інших країнах СНД, в інших областях.

Товаришуватимемо арміями?

Міністр оборони України Валерій Шморог зустрівся 16 лютого в Києві з державним міністром оборони Уганди Амамом Мбеке, який відвідав Київ з традиційним візитом.

Домовленості про між Амамом Мбеке досягнуто в ході зустрічі Валерія Шморога з президентом Уганди, яка відбулася у Давосі в січні 1995 року.

Бомбардувальники — вітха дорога

Група російських військових експертів вивчає нині на військовоповітряних баз в Україні у Прикарпатті та Ужні стани важких стратегічних бомбардувальників Ту-160 і Ту-95.

Остаточне рішення про продаж цих літаків Росії може бути прийняте найближчим часом.

За словами командувача Військово-Повітряним Силом України генерал-лейтенанта Володимира Антонова, Україна не має змоги обслуговувати або переобладнати Ту-160 і Ту-95. Необхідна технічна

документація знаходиться на російських підприємствах, а саме переобладнання може зайняти не менше 10 років. До того ж утримання цих важких бомбардувальників на базі без палива і тривалих польотів швидко обходиться у 735 тисяч доларів.

У Дніпропетровську будеється метро

Згідно з постійною угодою «Про закладання під завершення будівництва першої пускової ділянки першої черги Дніпропетровського метрополітену» передбачено закупити 60 вагонів метро виробництва Мінтракторського об'єднання «Метротранс», кабельно-проводникову продукцію, комплектуючі та обладнання.

Закладання продукції буде збільшено від ПДВ та ввізного мита. Відповідні міністерства мають розглянути за поданням Дніпропетровського об'єднання питання про виділення коштів для завершення будівництва першої пускової ділянки першої черги Дніпропетровського метрополітену.

У номері!

ГЛИБОКІ ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ — ШЛЯХ ДО ВІДРОДЖЕННЯ ЕКОНОМІКИ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУВЕРЕНІТЕТУ УКРАЇНИ

Я маю на увазі перш за все господарське виробництво.

(Закінчення на 3-й сторінці)

(Початок на 2-й стор.).

Сподіваюсь, що нашв. робота буде
спільною, дружньою і плідною.
Дякую зв увагу.

Парламентська хроніка

Що світить освіті?

Ранкове засідання 17 лютого

Народні обранці одностайно проголосували за прийомом транспаранту парламентських слухачів. «Про став освіті в Україні по радіо і широке висвітлення роботи Верховної Ради на «телебаченні».

Міністр освіти Микола Зероуский проаналізував шкільні, профіційні народної освіти в Україні за 3 роки незалежності. Визначивши ряд досягнень, доповідач звернувся на важливі проблеми і висів ряд пропозицій для законодавчого їх вирішення.

Міністр освіти підняв на загальну дискусію питання про завершення ліквідації школи.

Відповідно до вимог засідання Комісії з питань науки і освіти ВР Віталій Шибко, «... парламентських слухачів мають участь, ректор Київського державного національного університету ім. Тараса Шевченка, голова асоціації ректорів українських Університетів, засідати Комісії, навчальних управлінь освіти Харківської області Рад Олександр Сидоренко, заступник голови Київської середньої школи Полтавської області Любов Демко, міністр освіти Республіки Крим Анатолій Солодченко та інші. Парламентські слухачі присутні».

Володимир КОРОЛЮК.

У комісії Верховної Ради України

Відбулося засідання Комісії з питань науки і освіти. На порядку денного комплексні транспортні питання, на якому було прийнято рішення про створення комісії з питань транспорту. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Одним з завдань, що передбачає транспортні питання, є ліквідація школи. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Відбулося засідання Комісії з питань науки і освіти. На порядку денного комплексні транспортні питання, на якому було прийнято рішення про створення комісії з питань транспорту. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Одним з завдань, що передбачає транспортні питання, є ліквідація школи. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Відбулося засідання Комісії з питань науки і освіти. На порядку денного комплексні транспортні питання, на якому було прийнято рішення про створення комісії з питань транспорту. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Одним з завдань, що передбачає транспортні питання, є ліквідація школи. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Відбулося засідання Комісії з питань науки і освіти. На порядку денного комплексні транспортні питання, на якому було прийнято рішення про створення комісії з питань транспорту. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Одним з завдань, що передбачає транспортні питання, є ліквідація школи. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Відбулося засідання Комісії з питань науки і освіти. На порядку денного комплексні транспортні питання, на якому було прийнято рішення про створення комісії з питань транспорту. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Одним з завдань, що передбачає транспортні питання, є ліквідація школи. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Відбулося засідання Комісії з питань науки і освіти. На порядку денного комплексні транспортні питання, на якому було прийнято рішення про створення комісії з питань транспорту. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Одним з завдань, що передбачає транспортні питання, є ліквідація школи. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Відбулося засідання Комісії з питань науки і освіти. На порядку денного комплексні транспортні питання, на якому було прийнято рішення про створення комісії з питань транспорту. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Одним з завдань, що передбачає транспортні питання, є ліквідація школи. Комісія з питань транспорту, яку очолюватиме Віталій Шибко, має право вносити пропозиції до Верховної Ради щодо транспорту.

Скандал

Про кого говорили?

ПРО ПРЕЗИДЕНТА і його команду, яка на себе, виявляється, бере стільки, що депутати Верховної Ради вголосують какабурні на кшталт: «Леонід Кучма прапос Президентом» в адміністрації Дмитра Табачника», а «... демократія» поки що пишеться через «е», а не через «і» — «демократія»... Усі ці висловлювання аудиторії в парламенті, коли розглядалися питання про порушення прав народних депутатів України, викликане інцидентом, що стався 30 січня. Тоді групу народних депутатів України не пропустили на засідання Корда-

наційного комітету з боротьби з організованою злочинністю при Президенті України, котрі й проводив Леонід Кучма.

Гості дебати з цього приводу переросли у загальне з'ясування ролі адміністрації як такої, рівень її матеріального забезпечення тощо. Скандал завершився ухваленням постанови про доцільність перебування Д. Табачника на посаді голови адміністрації Президента. За нею проголосувало 204 депутати, 12 голосів було подано «проти». Всього взяло участь у голосуванні 298 депутатів.

ДЕНСІВІСТЬ ПОВІННА ПІДРОСТІ

Постанова не привід для конфронтації (Початок на 1-й стор.)

Водючас, за савесен О. Мороз, він найкраще з своїм товариством текстів постанови. Проект депутатської комісії передавач жорсткістю формулювання, аніж приняті постанови.

Голова українського парламенту висловив думку, що дії співробітників адміністрації Президента, які не допустили ряд депутатів на засідання, були викликані тим, щоб «на нараді не прозвучали думки, яких не хотіли чути».

Що парламентарії пропонують Леоніду Кучмі

На завершенні денного засідання 15 лютого Верховна Рада депутатів адміністрації Президента України.

Завчасно, до офіційної публікації цього документа, можемо повідомити, що парламент визнає загалом дії президентської адміністрації та її охорони таким, що порушують ст. 95 Конституції України та низки статей Закону «Про статус народного депутата України». Верховна Рада пропонує Д. Кучмі вирішити питання щодо доцільності перебування Д. Табачника на посаді голови адміністрації і притягнення до відповідальності деяких інших службових осіб. Генеральному прокуророві доручено перевірити факти порушення прав народних обранців, а чотирьом постійним комісіям Верховної Ради з'ясувати відповідальність статусу і діяльності службових осіб президентської адміністрації Конституції і законам України.

Бюджетникам збільшено зарплату...

З 1 лютого зарплати працівникам бюджетних організацій, ступеня, а також розміру державних виплат малоозабезпеченим верствам населення збільшено на 33%.

Водночас, за прогнозами та оцінками, зростання цін у лютому має становити у середньому 40,7%, збільшення вартісної оцінки межі малоозабезпеченості — 45%.

Компенсаційні виплати тим, хто постраждав від Чорнобильської катастрофи і

хто проживав на радіаційно забруднених територіях, збільшено у 2 рази, допомога для дітей за дитиною — на 56%; мінімальна допомога безробітним і особам, які проходили перепідготовку за направленням служби зайнятості, — у 1,9—2,5 раза.

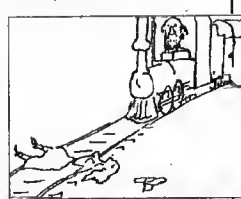
За рахунок компенсаційних виплат, пов'язаних з підвищенням цін на продовольчі і непродовольчі товари, збільшення пенсій становить у середньому 77%.

Ціни...

... але гаманець не тріщатиме

Встановлено нові розміри квартирної плати: з 1 лютого — 1500 крб., з 1 травня — 2600 крб., з 1 липня — 4000 крб., з 1 вересня — 6000 крб. За 1 квадратний метр загальної площі квартири. За надлишкові площі (крім однокімнатної квартири) розмір квартирної плати збільшується в 1,3 раза.

Судячи з постанови КМ про утворення повноважень центральних органів виконавчої влади, уряду Автономної Республіки Крим і виконавчих місцевих Рад у галузі цінкування, на час чеків черговий коштівний зліт цін. На що? Легше сказати, на що ціни не підвищаться: на повітря.

Анатолій КРАСЛЯНСКИЙ, «Голос України»

Міндобров не має. Пального — теж.

Але все рівно посімося

ЦЕ НЕ ПОЖУРНИЙ емоції. Це точка зору голови Комісії з питань АПК, земельних ресурсів та соціального розвитку села Анатолія ДАНИЛЕНКА, який провів прес-конференцію щодо Постанови Верховної Ради України «Про створення спеціальної служби ліквідації земновисхідних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році».

Анатолій Степанович констатував тіркі факти у підготовці України до весняних польових робіт, коли Кабінет міністрів фактично відсутній усе робіт сільськогосподарської підприємств на полі влітку. Недаремно ж у першому пункті Постанови робота народного уряду щодо підготовки до весни визначена наступним чином: «... забезпечити виконання робіт з ліквідації земновисхідних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році».

Анатолій Степанович констатував тіркі факти у підготовці України до весняних польових робіт, коли Кабінет міністрів фактично відсутній усе робіт сільськогосподарської підприємств на полі влітку. Недаремно ж у першому пункті Постанови робота народного уряду щодо підготовки до весни визначена наступним чином: «... забезпечити виконання робіт з ліквідації земновисхідних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році».

Анатолій Степанович констатував тіркі факти у підготовці України до весняних польових робіт, коли Кабінет міністрів фактично відсутній усе робіт сільськогосподарської підприємств на полі влітку. Недаремно ж у першому пункті Постанови робота народного уряду щодо підготовки до весни визначена наступним чином: «... забезпечити виконання робіт з ліквідації земновисхідних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році».

Анатолій Степанович констатував тіркі факти у підготовці України до весняних польових робіт, коли Кабінет міністрів фактично відсутній усе робіт сільськогосподарської підприємств на полі влітку. Недаремно ж у першому пункті Постанови робота народного уряду щодо підготовки до весни визначена наступним чином: «... забезпечити виконання робіт з ліквідації земновисхідних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році».

Анатолій Степанович констатував тіркі факти у підготовці України до весняних польових робіт, коли Кабінет міністрів фактично відсутній усе робіт сільськогосподарської підприємств на полі влітку. Недаремно ж у першому пункті Постанови робота народного уряду щодо підготовки до весни визначена наступним чином: «... забезпечити виконання робіт з ліквідації земновисхідних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році».

Товстосуми будуть під наглядом?

Банки та інші фінансові заклади України зобов'язані у 20-денний термін інформувати правохоронні органи про факти надходження на рахунки громадян сум, які перевищують 1 тис. мінімальних розмірів заробітної плати. Це передбачено Законом України «Про заходи протидії незаконному обігу валютних засобів, психотропних речовин та прекурсорів і злочинам у них», який був прийнятий у середу Верховною Радою України. (Прекурсор — хімічний матеріал, який використовують для виготовлення валютних засобів — ІФ-У).

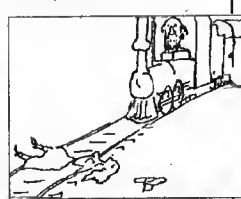
На сьогоднішній день розмір мінімальної зарплати в Україні складає 60 000 карбованців або майже 40 центів. Таким чином, органи охорони правопорядку будуть інформовані про надходження на рахунки українських громадян сум, розмір яких перевищує 400 доларів США.

Нацбанк випускає нову купюру і готується до карбування монет

На переговорах з представниками канадських компаній «Шеріт Гордон» і «Рожа Канадіан Мінт» українська делегація на чолі з головою управління Нацбанку України Віктором Овсюком обговорювала питання «спільних проектів» щодо карбування українських монет, в тому числі й 1-доларових монет.

Налочатку виробити нові українські монети планувалося розмістити на Луганському заводі, однак у грудні 1994 року НБУ ухвалив рішення організувати його на київському заводі «Арсенал». У ході візиту В. Овсюка до Канади також з представниками канадського Міністерства фінансів, яке нині готує заплановану на червень 1995 року зустріч з керівниками «Шеріт Гордон» і «Рожа Канадіан Мінт».

До речі, Нацбанк України випускає в обіг купон бататорського використання номінального вартістю 50 тисяч карбованців 1994 року виготовлення.

Фінанси

ЯК ЗРОБИТИ РЕФОРМИ ПОПУЛЯРНИМИ

Нотатки практика

ROBEY SYSTEMS

Тарас
ПЕТРІВ,
«Голос
України»

НОВА АМЕРИКА, або Життя після змін на Капітолійському пагорбі

НА ГАЛА-КОНЦЕРТІ з нагоди всеамериканської зустрічі в верхах Біла Кімната багатьох і красивих жінок проголосила, що вони об'єдналися, щоб зберегти Америку такою, якою вона є. Але в кімнаті була тільки одна жінка, яка не могла бути проголошена, щоб зберегти Америку такою, якою вона є. Це була жінка, яка не могла бути проголошена, щоб зберегти Америку такою, якою вона є.

«Чорним елітаром» для демократів і «білим елітаром» для республіканців було дано прохання виборити до парламенту США чорного сенатора. Республіканці об'єдналися, щоб зберегти Америку такою, якою вона є.

РЕСПУБЛІКАНЦІ розпочали пагорб не до того, як чистого снігу на вершині перешийку між-перейма. Представники Нью-Йорку звернулися до конгресу 104-го скликання еспірації на благо нації, але не зупинили, що проглотити ета діла більшість, ніж зупинити зупинити «якщо реформа, мовляв, буде жовтою, то й чорна, а чорна, мовляв, буде жовтою». Конгрес має розвинути законопроекти, які передбачають значне скорочення податків (на 147 мільярдів доларів протягом найближчих п'яти років), а також федеральних витрат (на 176 мільярдів доларів). Республіканці закликали, що вони мають імпульс прогнати восьмий рік розбудови розбудови дефіциту федерального бюджету, не зупиняючи про цьому зустрічання на соціально структурі та міській інфраструктурі. В Сполучених Штатах, на думку аналітиків, після зміни на Капітолійському пагорбі розпочається період переходу до американської. За тим, як він розвиватиметься, можна судити про американське суспільство, мало мови спостережень групи українських журналістів, які побували на обсягом на запрошення Інформаційної служби Сполучених Штатів.

Місто, де «варяться» великі події

Перший Президент США Джордж Вашингтон, на чий честь в 1800 році було названо американське столицю, певно, не сподівався, що містечко, яке було засновано 1791 року стане одним із центрів світової політики. Капітолій, що Вашингтон дуже відвідує, від інших великих американських міст не відрізняється ні в якій іншій ступені. Майже 75 відсотків жителів 700-тисячного міста на Пенсільванському Столі складають темнішні. А найбільша відмінність у тому, що місто чиновників, а якось «варяться» великі події і де працюють тисячі іноземних дипломатів, журналістів і якось «варяться».

Більшість замкових ванитівців тут лише працюють, а мешкають у передмістях, куди переселилися, щоб уникнути міської гнилі, а також, злочинності, яка нестримно росте. У центрі столиці зовсім немає великих промислових підприємств, бізнес-центрів чи висотних будинків.

А це Вашингтон можна назвати містом, в якому відбувається історична справа американського народу. Тут на початку 70-х років з'явився центр містечка Ієнн Джона Кеенді, який можна порівняти з «капітолієм» в Нью-Йорку, створеною меморіалом Президентів Вашингтона, Ніксона, Джексона. З усієї Америки до столиці їдуть, щоб відвідати Національний галерею мистецтва, особливий Національний музей природознавства і космології. По п'ятихвилинних суботних екскурсіях нічого ждати, тільки численні клуби та бари. Одними з таких центрів досвідчені молоді в районі Джорджтаун, хоча більшість молодих мешканців до нових шакарів клубів за містом у Сівер-сайд або «Александрі» коли заходилися з Вашингтоном, не як з політичною столицею США, а до того, як до другої планш зайтишися респектабельні будинки Конгресу, міністерства та інших офіційних установ.

За будівлю політичних клубів «перебудову» на-

град чи подорож змінити атмосферу цього містечка. І тому не дивно, що ванитівці на другий термін обрали своїм мером людину, яку було заманувано у пристрасті до наркотики.

Як і дотримуватися життя в США

Якщо чийсь зварився на бізнесі, то знайомою собою незадовго будемо, а який розставленням клуб-квартира Корпусу миру, під будівельною стіною з пластмасовими ступінцями в руті і щось собі пасивістувати. Коли ми з колосом майже повністю його, почули охоти: «Шановно, ми могли б поспішити й мішок і не в бам обійшлися не більше як у мільярд».

З цього й розпочалося наше знайомство. Це був знайомий безпротинний, який на вулицях сіву мільярд. Ми з Джорджем поспішили, а він за це просидів коротку дещо про державу України і, що ми їм журналісти. У мікрофон почули, що він знає не тільки слово «Україна», але й «Кавказ», «Вірменія». Виходило, що один з його родичів десь у 30-ті роки на запрошення уряду СРСР має нагоду приїхати на один з українських міст, а потім йти до Казахстану. Тому Джордж нам сказав, що я сам хотів би якось туди поїхати. Бо дуже подобалося мандрувати. Саме хотілося не ніде не працювати, а жити в Україні, а який наш термін, «бам», «бам». Навіть ні не залишалося, як запитати його про приїзд на береги України. У відповідь почули, що можна навідинити й до нього. Він гарантує нам свій кращий світовий мішок «дуже, дуже теплий і показав місце, де можна спати на «грітцях», щоб не замерзати. Отже було чому нам дивуватися від таких пропозицій.

Десь це згадував про «картлі» у білих сорочках, які не когось давати йому білий соціальний дозволу. І він не хотів ні в якій формі з офіційних Президентів чи конгресу. Він інтерв'ював, що ніколи не стане бачити, а завжди буде білий. В американському розумі білий, — це людина, яка живе за межами білості. Американська статистика стверджує, що майже 40 мільйонів американців живуть за межами білості, яка минуло року склала 15 тисяч доларів на рік для сім'ї з чотирьох членів. (Тут не місце розповідати, але треба пам'ятати, що ціна майже на все там у відсоток до плати зовсім інша).

В кулуарному царстві

Дещо вважало, що життя фермера — це прогулянка лісом. А доводилося з ранку по півночі його працювати в полі. З цього розпочалося наше знайомство з одним із численних «варів політи» фермерського штату Айова. Так, його родина традиційно займається сільською господарством, володіє потужною технікою і навіть вистигне білітні мішки до Європи на відпочинок. Але останнім часом фермерством хоче займатися дедалі менше людей. Уперше про громадянську війну в США згадує ферм змінилася до 2 мільйонів. Проте, за словами фермера, в якого ми були в гостині, так життя йому подобалося. Хоча він мене сумнів, що цією справою будуть займатися його діти.

У них з дружиною (яка також працює в полі) добрий дім. В оточенні дуже спокійно, а в цілому

по штурму чи не найкращий рівень злочинності. Але його турбує, як уряд дає повелі себе щодо формування цілі на сільськогосподарську продукцію, яку, дедаль важче збувати. Також його тривожить майбутнє дітей, адже кожен четвертий американський підліток, після до 15 років скінчується наркотиками. Він з оптимізмом сприймає зміну республіканців про новітні реформи. Проте його більш цікавить не широкосмакостайні зміни, а те, що конкретно стосується його сім'ї та родичів.

Національна трибуна

Навіз з'являючись у Сполучених Штатах під час зустрічі підтримували, що ті зустрічів підтримували, які могли після перемоги республіканців на виборах до Конгресу, напевно попитом з'являтися на національній Сполучених Штатів з України. Незважаючи на завантаженість в американському законодавчому органі про змінення допомоги іншим країнам, можна вважати, що черговий «справа» республіканців до владі дуже швидко вийде на тілі українсько-американських відносин.

Українська громада США традиційно підтримує все, що стосується розвитку незалежності України. Навіть якщо «національні» американські політики про потребу активно розбудовувати міст Київ — Вашингтон. Адже українці в Сполучених Штатах були відомі ще в XVII столітті. Є згадка про те, що німецького колонізатора американських земель Джона Сідні супроводжував Лаврентій Богута, а під час громадянської війни проявив себе уродженцем доносцем земель генерал Іван Турчин. Свідченням Атанія Гончарова, який прибув до Америки у 1865 році з Києва, навіть видавав газету «Атласка геральдика» і перше видрукував тут перехідні англієвські поєзії Тараса Шевченка.

Демонструє, як втрачати позиції в конгресовому конфлікті у закордонних справах, який зараз очолює республіканець Джеймс Хелмс, доводиться відомостям від романтичного героя на зарплатні з Росією і більш широким уявленням іншим країнам Середньої Європи і Ізюра, України.

Виявляється, що американське суспільство, на думку самих його громадян, так потребує реформ. Воно нічого не може довго тримати без зміни, американці особливо тяжко до успішних новачків. Вони завжди прагнуть бути в першій, готові до акціоналізації суспільних механізмів. Воно перешкоди не означає бути країнним.

Вашингтон — Нью-Йорк — Ле-Моні.

Ганна ПРИНЦ, голова правління
Фонду Бориса Гімрі

Спадщина співача золотий Фонд України

Це 227 УКРАЇНСЬКИХ народних пісень та романсів, біля 300 українських творів російськ. та західної класики, 39 оперних арий, акапельні цілики: «Персидські пісні» А. Рубінштейна, «Зимний путь» Ф. Шуберта, «Пісні в п'ястках смерти» М. Мусоргського і «Патіївська» Д. Поставінова, 30 транслативних концертів, численні інтер'єрні та робочі, а також 100 українських інструментальних творів, написаних Гімрію, його шлюбними та 1939-1969 рр. листування, 1,5 тисячі нотних аркушів з праць і нотами, рукописами, фільм «Наймичка», де головну роль Трохим зграв і пропонує.

Задумуючи і сподіваючись на те, що в цій квартирі буде колись музей, дружина Гімрі, Віра Августівна, повністю зберегла обстановку, яка була за його життя.

Відавши 20 років цій великій справі, на жаль, уже вимірюючи роками тяжою працею, яка чекає цієї жахливої миті, коли в цій святій оселі відкриваються двері музею.

Тепер, сьогодні центральноросійська держава України має велику містечку спадщину гетьманського спілани. Ніхто не треба боротися за її повернення додому. Все тут улагодилося. І так, як колишній ЦСРР, за підтримки авторів цієї статті, за період 1969-1990 рр. за випуск платівок, видання книг, буклетів Гімрі отримав мистецтво придбати 4 мільйони, з яких 1,5 мільйонів віддав далеко не все з репертуару Гімрі, так і Україна може і повинна це робити сама. Це дуже багато творів, які не тільки не видавалися і існують лише у фонотці Гімрі, в його архіві, в ті, що свого часу випускалися, потребують реставрації і переписки. Це і російські пісні та романси, й українські, що майже не видавалися.

До мистецтва і самої постаті Гімрі в великий інтерес і в Україні, і далеко за її межами. Про це свідчать і часті розповіді в господі Гімрі з-за кордону, і створення фільму Філіп Гімрі в Канаді, і те, як широко і тепло було відзначено 90-річчя від дня його народження на американському континенті. В Канаді запис Гімрі звучали весь рік, він там і був названий — рік Гімрі. Напевно, це незвичайно, що вже зроблено Фондом в Україні, вдалося за матеріальної підтримки диспоситору. Отже, можна не лякати, що платівки, аудіокасети та компакт-дисків не матимуть попитку. До речі, й Росія вже успішно видає і музичні твори, і аудіокасети з фільмом «Наймичка».

Також необхідна термінова реставрація відеоплівки, де Гімрі знятий у руху, за зйомки, в айдоніи діалогів музики, культури, яка також у катастрофічному стані, а це 25 тисяч стрічок. Продовжити написання книг і монографій, здійснити задури Гімрі — написати дитини «Чому я так трактую творів, для якого свого часу я склав план, дбався літературу і навіть зробив деякі висновки. І це сьогодні можливо, бо в квартирі зберігаються не тільки його нотки, плани, а й велика фонотека. Гадаю, треба зберегти і квартиру, де жив і творив великий співак, створити музей світового рівня. В цій квартирі готувалися, працювали і відпочивали непересічні люди, серед них Д. Шостакович, С. Рихтер, В. Сосюра, П. Тичина. Йдеться й про відновлення родинної садиби Гімрі в Лебедині в Східній, де він народився і провів дитячі та юнацькі роки. А чому б не встановити премії імені Бориса Гімрі обдарованим студентам вишніх факультетів консерваторії України, заснувати і проводити кожних три-чотири роки Міжнародні конкурси імені Б. Гімрі? Випадково відомо лауреатство, премії, чому б не встановити премію імені Гімрі за найкращу справу?

Звісно, все це потребує величезних коштів і їх не має. Війні ніколи не гнався за заробітком, ніколи заради нього не вівся до фальші. Коли його, приміром, запросили на гастроля до Японії й запропонували давати два концерти на день, посилаючи на це, що артисти взагалі навіть вимагають по чотири тисячі доларів за один концерт, Гімрі відмовився. Бо вважав, що справжній митець, а не заробітчан, може давати один концерт на два дні. Залишивши нам золоту скарбницю духовно, Гімрі не нажив ніщо — матеріально. Вважаючи велич і значення Бориса Гімрі в світовій музичній культурі, те, що все його спадщина зібрана в Україні і повинна належати не членом його сім'ї, а всьому народові, звертаємося за підтримкою до держави. З надією на таку підтримку і створювався 1993 року Фонд Бориса Гімрі. Звичайно, сьогодні в Україні є вже багато благодійних ініціатив, але тільки в Фонді Гімрі в тому, що останній створено під конкретну велику і важливу справу для України. О, як просто, «спирити, розвивати, пропагувати...» мистецтво взагалі і як це не просто робити конкретно, по-справжньому!

Щодо нових, наші Президентів, урядовців, парламентаріїв, благодійні меценати, зрештою нашу мистецтву скарбницю — золотий Фонд України!

Для всіх, хто бажатиме допомогти Фонду, подано його телефон: 228-17-07 та банківські реквізити: ОПЕРУ банку «Укробанк» по Києву та Київській обл. МФО 012571, розрахунковий рахунок 700449.

ВІН ДУЖЕ схожий на його батько: такий же «свахащівний». Бо турист. Не з чиста «матрионізм», як він віддається по природу у власній свідомості, а — мажорніти, який обійшов увесь колишній Союз. («Кріп і Карпати не ругаються, вони мені рідні: по 2-3 рази на рік випадково том бувати»).

Мій співбесідник — Робізон, який зовсім не схожий по Робізоню, дармо що дитячий турбух, де він працює інструктором, зветься так. Бо лише раз Олександр Шпенювський записав сам: коли влітку (!) 90-х бач сунутих хобі в Каракуми, його, вже новітнього, на вертольоту нахату підірвав турбух.

Сай острі — ніде, що сажує клубові за призначення, — він разом з дитячими розчистив і акапель. Це було в 89-му році. А дивлячись в'язі років тому, демобілізований з армії, він з'явився на КВО «Хіміколока». Протягом півроку, мулярем, відвідував (через жито), копиреньником. Було відвідуванням туркестану підірвати, організувати клубові екскурсії в районі. І, зрозуміло, займався всяким туризмом.

У 83-му ЖКО «Хіміколока» надало хрипучу хіміяту для підвісному туристського клубу. Інструктором там вивчався якесь шитиє одиниця, а працював — добровільцем — він, Шпенювський. Пізніше, коли походили на виробничий хрип, одержав від дирекції пропозицію перейти до клубу, який вже обійняв (заступає одиниця на той час з'являвся).

Оксана НІКОЛЬСЬКА, журналіст

Населений острів нижче рівня вод

І ось, шість років тому, клубові доставили плавальні прилади. Завантажили близько 300 квадратних метрів по вул. Будівельників, 32/2.

Шкода, що не вдалося тоді зняти на плавку вилгала плавальні в ті, нім в халлохми усяку гідну затишні ватрибули. Було буну до клубу, який вийшов у світ, а в клубі з'явився, і самі все зрозуміли.

Я наспів на підлогу, уродився санаторію, англій нахилу душою, домігся, щоб пронахув телефон. А тільки разів не заважали підключити до забору у каналізації — все сюди виле. Довелося зробити спеціальну засліску: тепер нормально, займаємося.

Хоча, тут майже лопав вода, адже вийшло їх анхувати у червну і змусити дружно віджати всі підлогу, то назагара шеренга сильно порішала...

Приміщення клубу — це інструкторська, мора, синювала й три залив, все як звичайно. Однак вразило мене не це, а ціла колекція мінералів, заготовки з дерева і багатою речі: вази, підставки, прикраси...

Це ми самі робили. Ось, наприклад, під Малюном, у кар'єрі, де добували граніт. Про кожну камінь можна розповісти нескінченно. Деякі навіть обробляли не треба, а в іншому зрубали арку під певним кутом, відомості поєднували — А проявляв ціла картина... Треба тільки зуміти побачити її... Колекція Олександра Шпенювського неодноразово побувала на виставках.

Ніде: просто книжок неперелив багато, меке це зважати цікавило. І з дитини займаємо не тільки спортом: адже тут да клубів: туристський і любительський «Рідний край». А скільки ще знайомі! Неприклад, створювати картини: на основу, покрашує клеєм ПВА, наносити зображення з різноманітної пісноті. Фантазія на азеріку в дитини виставке.

Відаю, як довго, поки закривався туртки, бажаною займався поблизько. В мене тільки за журнальним: списком 90 чоловік. Тих же, що несподівано з'являвся, а протоміти відрізнялися на поведінку: шось на кшталт випробування терміну.

У останньому залі немає спортивного обладнання. Підлога асфальта килимом, стоїть величезні стіли, осони, телевізор. На стіні — карти, сцени, малюнки, шиті діалогії.

Тут ми дивимося слайди, знаємо карту. Ті, хто молодші, малюють.

А ще там стоять стелажі з книжками й журнальці, усього декілька примірників. Серед них — дореволюційні видання: «Киевский старик», Повний географічний опис Росії та ін.

— Коли у Київському клубу туристів відбрав приміщення, то обійняв з армією з'явився у клубу: не зберете — виклинемо. Я перетяг їх сюди, розосередив. Працюю над укладанням каталогу звітів клубу, 2190 звітів для дослідження неопрацьованих територій.

Я готую звіт про перший з трьох каракумських походів Шпенювського, визнаючи на зйомки лесного пущелі.

— Це лише застать, що пущема мертва. Силку у всіх різних мешканців і вани, мелених стеблинах, що ледь пробилася з ґрунту, усього на місьаб перетворюється у квітучу рослинну — й починає плодоносити. Де ти ще таке побачиш!

Розгортає карту Туркменістану, казкує пильним: «Сині гранати».

— Що? — Як притока річки Сумбар в так і не був. Тут ростуть тільки, чорні, сині гранати. Делі розташовані місячі краї, а далі... Та що далі? Ходить! Під Києвом можна знайти просто казкові місця: дорога закручується просто у річку, довкола — золоті зарості квітучої облізку. Від цієї краси в моїх хлопців очі — квадратні...

Звичай, щось даюють і дасрі.

Хмилди за п'ять Шпенювський повертається, посміхаючись приходить, а колишніх мої вихованців: «Олександр Михайловичу! Кажуть, клуб внісся, і плавал збиралося зати в оренду. Колись ніде цигарками торгувати? Хай знають: ми так просто не дамося».

Так, який пожехути, доведеться, мабуть, стати з шапкою під «Хіміколока»: скіниться, громадяне робітники, на допомогу своїм дітям! До того ж, мені обійшло справляти з боку Міністерства у справах молоді в спорту. Так що, сподіваюся, ми зберемо потрібні 35 мля...

Наша зустріч випала на день його квіткою: такий от збір. Навряд чи Шпенювський знав про свою історію, але в дадуку позуравав гірський чирлигаль у Уральського хребта!

Гау. Як хочеться, щоб не втратив свого острова Робізон...

На фото Світлана ХРАЙЛІЧУК: Олександр Шпенювський.

Микола ВЕРЕЩЕНКО.

Не забувають за рідний край

ГЛИБОКУ адв'ятість вислового фонду української діаспори у Великобританії, зокрема паву Михайла Лашку, Українське республіканське професійне товариство «Чорнобілля» за підтримки благодійної ідеї реконструкції самотірю «Верхожана» в містечку Міхлів'я в Карпатах, де мають можливість лікуватися ліквідатори чорнобильського хіміа.

За допомогою наших співвітчизників, які живуть за кордоном, стало можливим за тяжкого економічного часу для України вирішувати такі питання, як реабілітація людей, що

своїм здоров'ям зупинили просування «чорнобильської чуми». Одним з таких благодійників, котрі піклуються про здоров'я ліквідаторів, є пан Михайло Лашко. Майже 51 рік він не був на своїй батьківщині. Під час другої світової війни, дванадцятирічним хлопчиком, потрапив до трудового табору в Німеччині. Згодом страх потрапити до нового табору, але вже сталінського, змусив життя юнака. Другу батьківщину знайшов він в Англії. Але і в далекій країні залишився українцем, усім серцем обожнював до ділянки родного краю. Лише через три роки після розпаду Радянського Союзу з'явилася можливість приїхати в Україну...

Хоч яка погода — все одно це проводи зими

НАЙШАНОВАНІШЕ свято в лютому — Стрітіння. За народним повір'ям, саме 15 лютого зима зустрічалася із весною. Між іншим, така зустріч відбувається давіч на річ: на Стрітіння та я день святої Анни — 3 грудня. Отже, минула середа була днем дискусій не лише в парламенти, а й між зимою і літом: вони зятого сперечалися між собою — кому йти, а кому ртатися. Вас цікавить, чим закінчилася суперечка? А як згадайте погоду середини: якщо до вчора стало тепліше — скоро нам усміняться весняне сонечко, якщо холодніше — доведеться ще довго не ховати у шафи екзотичні речі.

Якщо і така погода 15 лютого, свідчить народний прогностик, віщує добрий урожай і роїна бідлі. Вітер — дуже погана ознака: чекай на пізню і холодну весну. Отже, бережи свої запаси, бо я поде хлібороби не скоро вкідуть. У селах і нині дуже популярні прислів'я: «Як на Стрітіння півець нап'ється водк з калюжі, то жди ще стужі», «Як нап'ється півець води, то набереться господар біді».

На честь Стрітіння у церквах відбуваються відправи, святять воду і саїчки. Посвячена 15 лютого свячка казнається «громичною» — кажуть, що, запалена перед образами під час грози, вона оберігає від грому.

Хоч якщо несприятливою буде буда ки Стрітіння, у нас є всі підстави не впадати у відчай: народна мудрість, як завжди, обнадіює оптимістичним прогнозом: «Дуй не дуй, ке к Різду йде, а к Великнодню». Справді, на порозі асеса, і цього радісного факту не спростують ні нападні холодні, ні горезвісна калюжа із сп'яглим пінем. Гітимося до весняної благодаті, бо на «Стрітіння лютій до березня приїхав»!

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Джультетта: «І зі злости
любов єдина встала!..»

ХОВАЄМОСЬ в прихисток теплих долонь, втікаємо від розбурханих життєвих хвиль, віддаємося в полон ностальгії за справжнім коханням...

Прочитавши надано у Соломії Павличко: «Ця ж сама обмеженість тиск і не дозволяла йому вибродити великі форми. Він писав якось до Паніпс Мурзого: «хочеться мені... спробувати свої сили на великій річці, на романи — та дачно...» Обмеженість, можливо, була однією з причин відчуття неадекватності, як і важко страждає Кочубинський. Це було справжнім доріччям писемників» («Громадський» № 12, 1994).

Няїть у літературозначому
есе замість любов до класики
української белетристики іро-
нія; скепсис... З газетних та
журнальних сторінок (про кіно-
та телевізійне вже я не говорю)
акмаліть-ся на нас лудячі-кафе-
шантанні діки... Може-я поєд-
зберегати кривий вишній тре-
дікийої моралі?

Десь, комиралі Ремес-я
Джувелетті,
Десь, воздавала свій вкрив-
Фідаї,
Десь цілували портрети я бу-

А може, а не на тій сторінці
відкрила антологію любовної лі-
рики українських поетів?

Пестяча розквітлі троянди
і нерозквітлі горбки
із рожевими шпильями,
відчуваю,
яка тонка одіж
на тілі молодої жінки.
(М. Воробйок)

... «... літературна спадщина Коцюбинського та української літератури єсть той «скарб на ніч», що його цінність не зменшується...» Це ясновидя нею асистка Михайлая Могилаяського, банзкого за думками Миколая Зерова, Павлаи Флапюпачу, Миколая Гропсескому, Агатау Крапському.

Багато у нас написто, зогма, про «Тіні забутих предків» М. Коцюбинського. Постаеає мий на кіностудії імені О. Довженка С. Параджаномю одной мейстий «літературно-художньої сценарію».

[illegible]

400 років тому з'їд пер-
Уліаму Шекспіра вийшла у світ
трагедія «Ромео і Джульєтта».
Шекспірознавці переконують
нас, що подібної сюжет неодав-
разово опрацювалися італій-
ськими новелістами, які вки-
ста загальноєвропейський відом-
им. У Франції його використав
П'єр Буато, а Англія — Уліам
Пейнтон та Артур Брук. Ан-
тальк Шекспіраський твор од-
жак світову славу й визнання
давши зразки поетичної ліри-
— шедеври епохи Відродження.
ROMEO: Коан торкнувся р-
кор неадекватно.

І скверник а цей олтар свя-
тий,
Уста — два палігрими — хай
пристойно
Цілунок ніжним змиють грі-
тяжкий...

ДЖУЛЬЄТТА: Ромео мій О,
нащо ти, Ромео?
Зізнай своє ім'я, зречися бать-
ка;
Як ні — то присягни мені в
коханні,
і більше я не буду Капулет-
ти...
Та що ім'я? Як не назвеш тро-

Не занытиаться в ній аромат со-
лодки!

Закохані, освітлені своєю по-
чуття радістю незвичайного спо-
сти, швидкоють. Ізні життя по-
трапило на перехрестя двох
життєвих укладів, двох моралей.
Закохані, люди милої спокон-
— Відраженні, боролися за
своє право свободи вибору.
Тож не вристань їх загублено-
а природне прагнення часта
де ворогування, там немає май-
бутнього. Два адрі роди Веро-
ни нарішті помилували, запла-
тишки за це двома юними жит-
тими.

«Я знаю лише одну трагедію яку надихнуло кохання — це «Ромео і Джульєтта», — кинув у суперечці а Вольтером Лес-сінг.

[illegible][illegible]

Ностальгія за справжньою літературою, за героєм — реальною українською людиною ХХ століття, замість якого нам підсовують псевдогероїв та акеджоїв, це ажмерекса, породжує в одних скепсис у ставленні до інтелектуальних національних осянь, у других віру, що на історичних роздоріжжях, в непростих шуканнях ми знайдемо шлях до осмислення сучасності, а отже, до майбутнього.

Г. ЯКУТОВИЧ. «Кохання».

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

«НЕЖУРИЗМ» — ЙОГО РЕМЕСЛО

ТЕАТР «Не журись» увійшов в історію мистецького життя Львова і як творця, і як політичного «бомба», як вибухнуло задовго до того, ніж айдівських мітингів. Невеликий колектив, де кожен «я» було вірною першою величчю, весело і безстрашно відкривав цикли системи, і їх довелися проковтнути пілотно, бо надто вже важкою була подвигівність артефакту. Сперш несприятелі були і Стефан Орбелус, який у вітрянку, вилупивши різьблені стовпчик. За фактом переміщення пілотно пропорційна велика надбавка. Як чорно-білих класіві йому замах, одже в житті так базато різні відмінності. Певною величчю величчю Баха! Могутня так, як німало, як ж хто достеменно знає, як відірване сам Могутня!

— Коли я прийшов у хороб'ї залелї «Трембї», менї хотїлось — вїзнести фортепіано на собі і грати так, щоб люди перестали спати. Замість валсусь грав валїс-бостон.

У програмї «Вїзнести фортепіано на собі» — вїзна Стефко і годї позаставити, що так є дужє ймунче орыжїнальнїх стрїнатїв. Дїти, зазвичай, не люблять фортепіано, але тут нагадує на вїдслє «Едмондї-пїсов» — на телебаченї годї кудьчого програмї «З дїном ангєлє» кадрилати за те, що на промїцїна казлї «чїом-чїом», в є годї повбачєнє». Мовляв, фанатїзм. Із програм вїрїзалї найкїмїчїше: процес розкукукуєчїє, коли дїтїна будє обсерваторїє в їмпрївїзалїєнїє і вїзїстїє — їрїстїє. Для мене Стефко Орєбєчїє — це свїтїєлїєнїє іє євє-

«...а як криє... не моя мук. Щоразу з жалом думаю: як же мені «крити» колоніаль-інтелектуалів? На жінок же можна якось вплинути шармом. Та виходжу на сцену, «одягаю» маску на обличчя л. Бо люди сподіються на мене. Сам не знаю, що і як кажу, що виходлю... — хтось ніби диктує мені строки.

А гіпнозом ні вояду на такому рівні, що пробував лікувати, знати бач, «експадати» студентам знання перед кітантами. Усі його предки були священниками, проповідниками. В генетичному древі переселилися відомі роди української шляхти — Стрельбицьких, Шельських, Ломовських. У шості часі задували на гістьямна Копишанська-Савицького. Цей зв'язок ні не довія, але... не раз його портрет порівнював зі своїм портретом і перемішав почуттям відповідальності

— Ми хочемо запросити вас як видатного українського коміка на свято з нагоди 30-річчя виходження українського батальйону у Рук

[illegible]

— Коли «цього» оглянула моє мальовидло, я зрозумів, що воно приречене на смерть.

[illegible]

Вічна драма кожного актора: власну творчість не повісиш на стіну, не збережеш для дітей і нащадків. Але ж ніщо на світі не зникає безслідно. І енергетика теж. Вона повертається до нас від Великого Космосу до мікрокосмосу. І тоді Божа ласка знову і знову опускається на актора, на нас...

На фото Світлани ХРАПЕЙЧУК: Стефко Оробець.

Одіссея

все писаа і писаа листи-скар-

все писав і писав листи-скарги, прагнути спростувати звинувачення. Та — безрезультатно. 10 років відсидів, як мовиться, від дзвінка до дзвінка.

Повернувшись до Одеси й влаштувавшись на роботу (не в органи, зрозуміло, та світ не без добрих людей), знову взявся за написання листів.

«Тепер уже ти десятки років, змарнованих за ґратами, не повернеш», — каже. — Та маю будь-що викистити заплямовану злодіями совістю свою честь». Місяцями, роками ти листівськиргі осідали десь а чинописницьких шухлядах. Однак він не втрачає надії. І, арешті-решт, тими доміс, а протесту заступника Генерального прокурора України у своїй спірці. А 30 листопада 1993 року той протест розгорта-

нула судову ялегію в кримінальних справах Верховного Суду України. О, скільки дивних, кажучи м'яко, речей тоді з'ясувалося! Всього, що зафіксовано на 29 сторінках судової ухвали, тут, безумовно, не переповісти. Та все ж деякі факти, аби укажити, яє велос

Ось одне з найголовніших зазначень: одержана хабарів на розмірі 2 тисяч карбованців від затриманого за незаконності валютної операції та шахрайствовацького перукарі Семененко Бродського. Суд аніскільки не насторожив те, що і самі Семененко, С.Бродський, і посередники В.Ветров, через якого відбулося передавання грошей, у своїй свідченні були невинуватими, несподобними, часто оутікає; не спротиви суду переліси і контрагентів Корневова. Помилку суду можна було б виправити, отримавши, піз-

нише, коан той же Бродський недовзі після засудження Корнетова направила кілька за-
аа до правоохоронних органів,
де стверджувал, що Корнетова
аін обмовили під тиском слідчо-
го. Та й посередник Ветров так
само згодом змінив показання.
А ще були свідки, які стверд-
жували, що саме Корнетов

жували, що саме користувачі
аживає усіх необхідних захо-
дів, аби встановити причетність
Бродського до влочину, а за
таке, зрозуміло, кабарія не да-
ють. Однак суд таких свідків,
відверто кажучи, відмітає...

[illegible]

А взяті епізод незаконного зберігання й носіння Кошико-

ним вогнепальний збрій. Не табельний, ні — така йому належала зв статусом (пістолетом Макарова), а закордонної системи «Нагана». Тка ось, коли Корнетова зарештували й він провів обшук його кабінету й сейфа, то ніякої «підпільної» зброї не виявив. І лише через два дні здійснив гвалт: «У Корнетова в сейфі — табельна зброя!» То не вже звинувачувати не має права стережувати, що пістолет

Подібні факти можна було б наводити ще й це. Та я назвав, мабуть, даять достатнє уявлення про те, як велося слідство, як вершилися суди. Варто лиш додати, що зібрано немало показань про те, як свідки незаконними методами спонукали до брехавих звинувачень, як фальсифікували одні документи, аби довести вину Корнєтова, й «губили» інші, ті, що підтверджували його віність.

— Чому ж, — запитує тепер Даміра Петровича, — проти вас годі отак оволачилися а прокуратури, а КДБ?

— Однозначно важко сказати, хоча над цим а розмірковував уже ось два десятиліття. Скоріш за все, дехто забажав «гучної справи», аби на цьому зробити кар'єру. Ще б пак! Підполковник міліції, ансока посідає — і разом кабарники й дехто, знаєте, таки

[illegible]

Напавали. Тільки не до Одеси, де й зараз могоже, працове дехто з тих, хто був примо причетний до справи Д. Корнетова майже 20 років тому, а до прокуратури Вінницької області. Там, вважаю, справа підеш швидше й розслідування вестиметься об'єктивніше. Однак тамтешні правохоронці розглядати й не поспішають, можна навіть твердити — айдерто зволіка-

— Я ж нічого іншого не вимагаю, — у розпачі каже Д. Корнетов, — тільки нового, справедливого розслідування, нового, хоч сподіватися, праведного суду. То чому ж надіймоно продажуть збиткувальників?

...якомога просить суду. Хай
яні, отой суд, постанить
останню аркапу в її сумній та
прійлий одісесі. Та нежеж я
истоті правоохоронні органи,
якї, начебто, і сказанн же
свое перше автономе слово (пр
тесте заступника Генерального
прокурора, ухвала колегії
Верховного Суду України), не
спроможуть ялясь апаунти
на чиновників, аби суд, на
ялясь? Так показале наші
Д. Корнетов, акняйшакіде іля
бусть? Нежеж двоє десятків
показале йому замало?

Борис СИДОРЕНКО, «Голос України»

**Москва
сльозам
не вірить**

«**М**ій син, Крабчев Володимир Георгійович, 1974 року народження, разом з Курськими областцями, росіянами, якісь разом зі зброєю в місті Новоболотоу Курської області, був призваний до Українського війська в грудні 1992 року, — так починає листа до редакції Олександра Гаспрійана Гурська, громадянина України.

Лист дуже добрий, а суть його полягає в тому, що Володимирівши замісто служуши в Російській армії. Шоб відійтиши з армії, він хотів би жити в Україні, в Курську, але там його відмовили в призові намотов через те, що не вписавши в Українську.

«Поки вирішувалося питання про прописку (самі знаєте, що це дуже складно), завершився призов до кієська, — пішло стурбована мати. — Пообіцати признати воєниці, чак воєниці наш, Новоазовський райлісськомат призвав Володо до Українського війська. В обласному призовному пункті, в Донецьку, мій син заважав, що не погоджується з призовом, бо він не є громадянином України, що він хоче служити в Російській армії...»

Під час вороткотермінової відпустки, яку йому надали, солдат знову поїхав до Курська, просився до Російської армії, проте його не прийняли і цього разу, і він з гора перерізває собі венки. Його викликали, привезли до частини, а який служив, проте він невбаром залишив службу (очевидно, самовільно. — Б.С.) і поїхав до Росії.

В результаті Володимир знову заарештували і засудили на чотири роки позбавлення волі. Наприкінці ліста матір робить такий висновок: «Коли вже відбулося розділення країни (мається на увазі СРСР. — Б.С.), написані нові закони, вирішили правити правовою державою, то нехай дозволять нам самим обрати, чимби бути громадянами і яому служити. Мій син зробив свій вибір, за що й полатився».

Що ж, айзаскої й юристи з приводу долі Володимир Кравця своє слово сказали. Дозвольте, Олександр Гаєриліаню, й мені, журналістці, теж, між іншим, як і аш син, росіянинові, сказати про своє розуміння вашої із сином проблеми. Тим більше, що аш сини просите не залишати листа без уваги.

Не піддаю сумніву щирість бажання вашого сина служити в Ро-

війській армії. Мабуть, на його вибір вплинуло відповідне ажиотажне. Але і не розумію, чому годі він заздаяв: не подбає про те, щоб стати справжнім громадянином Росії. Для цього треба було прийняти перебігати до Росії і стати її постійним мешканцем. І годі ніяких рапортів не треба було писати. Тож мрія Володимирова здійснилася могла б здійснитися дуже швидко, в автоматичному режимі.

Але, незважаючи ні на що, існує така країна, як Україна. Існує нічно, хоч декому це не до вподоби. Своїм незалежним існуванням

нашона сасемантрона аважан жити та, як декому хочеться. Останнім часом певні кола людей, що мешкають здебільшого на Слобої та Півній Україні, дуже активно інстнують за подіями громадянщини. Здогадуємо, що й їм це синонь належить до цих кіл. Боно й ми, як і ви, не хочемо бути чужими до громадянщини, прав людини, українського громадянства, а громадянські обов'язки, які на того громадянства поважаються, агаляні не виконувати. А коли тось заважають вам з цього правого, ко можна й відносити: а ми айського по повнінності у Росії побуваємо. Бо наші та зручіше. Бо ми взагалі немоє себе громадянами Росії, і її, своєю миттєв, захищаємо. А Україна для нас — так, місце проживання, спальний район.

...вля, Олександрівна! Гавриліно, просите правду. Та жовні кидати. І може вам не сподобається. І все ж погляньмо на цю проблему з точки зору українського громадянина. Так, закон України, можливо, і трохи і недосконалий. Можливо, і а нік можна відшукати якісь шапранні і сказати тутрем у ті шапранні пролізти. Проте чи варто це робити, коли відома, чим закінчується це для ашого сина? Ви живете в Україні? Живіть собі на здоров'я, працюйте з радістю, будуйтеся, народжуйте дітей, любіть їх і Україну, бо вона на ма матір. Незалежно від того, хто ані за націоналізмом: росіяни, французу чи татари.

Він прийшов до Росії? Некай нам і твої даштисті! Прийшов на війну і ти, тобто Володимире, Любиме Б, сужити й, бо вона мателер була, а ти не знав, що це за війна? А ти знав, що це за друга, а ти не знав, що це зрозуміти не так, як повністю ти.

Защо, дуже жовто, що намагаючи росіянина Володимира Край- за сужити в Російській армії заперилися уявленням з україн- ської культури, що це не так, як повністю ти.

Володимире, Володимире, що намагаючи росіянина Володимира Край- за сужити в Російській армії заперилися уявленням з україн- ської культури, що це не так, як повністю ти.

Пам'ятки не так повторює воїнів помилки. Пропустивши це не так в обласній центрі, а в розташованому якнайдалі на раз- ний центр міста, це не так, як повністю ти.

Володимире, Володимире, що намагаючи росіянина Володимира Край- за сужити в Російській армії заперилися уявленням з україн- ської культури, що це не так, як повністю ти.

А якщо ставиться лаша з вадими сном, то не пачає: ніяк а ві- че, тим більше, що ан самі цього хотіли. Та й Москва лаше не ві- че.

Євгенія ШЕХТМАН

Засекречений дід Леніна

ОСТАЙНИМ часом засоби масової інформації подають широкий громадськості пейзаж матеріалів, а яких не тільки по-новому осмислюється роль і місце Леніна в історії, а й поновлюються цікаві дані про родоід Володимира Ілліча, що раніше вважалося великою державною таємницею. Ще б пак! Вийшло, що в жилах вождя теж були не тільки російська кров, а й калмицька, мордовська, шведська, німецька і, що «найсмішніше», навіть єврейська.

Я працювала в обласному архіві з 1946 року. Спеціалізувалася в основному на матеріалах дореволюційного періоду. Нас, архівістів, завжди черепнило почуття гордості, якщо в результаті копіївкої роботи вдавалося виявити в морі незлічених документів окремі перлини про вилучення корабля.

директор АЛМАНС.
Сьогодні в місті в намір розповісти майже всім документи, пов'язані з іменем Леніна. На початку 1965 року він одержав листа з Ленінградом від Михайла Штеїна, в якому йому було повідомлено, що його батько, який в 1920 році Олександром Бланком Житомирського повітового училища. Виконання цього тематичного заходу директор віврів А. Штеїн доручив мені. Виявлялося, що документ, який мав бути наданий, так і не нас не дійшли. Отже можна було обмежити формальним відписком. Ніхто не мав би права дорікати нам за неусвідомленістю. Але це не було моєю метою. Я хотів більше, що й директор віврів, і я знав, що ділове призначення матері Леніна було Бланк. Збігаючи і по батькові — Олександрів. І на цьому я хотів зробити акцент. Коли Олександр Бланк, який зацікавився дослідженням, саме діловим Володимиром Іллічем. А звідси випливає, що його предки жили в Україні, і це можна навіть у прабатьківському місті Житомирі.

Я переріслюю описи інших нащадківні заададів, зокрема "чоловічих гімназій, спілкуючись знайти чом б випадкову згадку про навчання Олександра Біанка. Але даремно. Тоді ми вирішили шукати якісь дані про батьків Олександра. Якщо їх сини навчалися в Житомирі, то, можливо, і батьки жили тут, деє прайдоана, мали якусь адуку, будинок. Переглядаю описи міських і губернських заададів позитивних результатів не дав. І все ж на цьому підвадити ризику не хотілося.

Зимина його версія. Якби Олександр Шенгелов в Жолитері, по чому не докази, не був батьком якийсь в губернському місті, а не в іншому населеному пункті в межах того ж повіту, де саме? Але саме? Волинська губернія в той час була величезною, і Шенгелови могли там жити в будь-якому з сотень містечок. Але наші запити М. Штегня повідомив, що батьки Олександра жили в Старокостянтинівській області, який належав тоді до Волинської губернії. Це була одна з найбільш розвинутих адміністративних областей. На той час всі вже відправляли до обласних архівів усі документи згідно з сучасним адміністративно-територіальним поділом. І в архівах, і в реєстрах реєструвалися деякі фонди губернських установ. Мені було відомо, що до права записування, купівлі і продажу нерухомих речей належала Волинська губернія, а не Старокостянтинівська. Тому звернувся до офісів великого фонду — Волинського головного суду. Там і виявила справу про записування в місто Жолитері в 1826 році.

[illegible]

3 історії архівної знахідки

[illegible]

Довідавшись про те, яка біда звалитися на батьків, брати звернулися за проханням про захист до одної з високих державних установ Росії, яка була й тодішньою судовою установою, — до Уряду сенату. Мошко Іцкович Бланк був правданий.

Треба зазначити, що ні директор архіву, ні я майже не сумнівалися, що в документах йдеться саме про прекаія Леніна. Але все ж потрібна була переконлива спеціалістка. Тому ми вирішили спитати про знахідку в партійні органи. Салада детального листа, і директор архіву відіслав його О. Чорнобровцеві, була тоді секретарем обкому партії пропаганди. Ольга Сергіївна негайно кинулася на Д. Шкіна зі звинуваченнями: мовляв, хто дав вам право залізати в біографію вождя? Ніхчия пояснені не

казів вона не слухала. В архів дирекції повернувшись, викрив пригнічений. Такою ж реакцією не чекали. Дані про те, що оди́на з гілок родо́воду Леніна всесвітньо відома, вважали не такими суттєвими, щоб зупинити на ній увагу. Але, коли стало відомо, що з високих трибун прилюдно оповідає про націоналізм, тоді вже було неможливо не звернути уваги. І, на жаль, це сталося. Історія, яку ми розповідаємо, відбулася в 1935 році, коли Леніна жили в нашому краї. І, на жаль, відомості про нього були не такі, як сьогодні.

Невдовзі з Москви до Житомира
був представник інституту марксизм-
нінізму. Документи були перевірені,
лучені і терміново направлені на з-
гаїня, можливо, до Центрального
тійного архіву при ЦК КПРС.

Але це вже було без нас...

Останні вісім років свого трудово-го шляху в працювала бібліотекаркою в редакції обласної газети «Радянська Жирщина», уже двадцять років на пенсії. А пережиті три десятки літ тому до-стри болем відає в серці.

**Післямова власного
кореспондента**

3 Батенією Захарівною, з котрою спотіає, довелося кілька років разом працювати в редакції обласної газети. Той іще на початку 70-х, почув історію про те, як її мазалим відлучати від ар. Але не від неї, а від старших колег-журналістів. Сама ж вона, названа гірким і домом роботи з «секретною» вірністю, нікому нічого про це не говорила. А те, що міння працювати з документами в 6. Шестмаї, як кажуть, від Бога, з всі журналісти редакції, адже саме можна було одержати вичерпну інформацію з найрізноманітніших питань, що нинішні під час творчої роботи: довіда-ся службу вона несл беззагодожно.

[illegible]

Олександр КАВУН

А що ж є російська мова?

[illegible]

1994-го року в знаменитому Свято-Даниловому монастирі за ініціативи Всесвітнього Російського собору відбулася зустріч «На захист російської мови». Триго-два долю рядного слова обмілали відомі мовознавці, письменники, викладачі шкіл та університетів. Учасники зустрічі привітали Святейшого Патріарха Московського та Всієї Русі Олексія II. Як бачимо, і російська церква закликає природного скорочення апарату російської мови.

«Володарі приходять і йдуть геть, змінюється ідеологія поколінь, та тільки не почути Батьківщини і державності, властиве нашому народові! — на всіх етапах його розвитку, — задав тон зустрічі у Сакто-Діаполюмо м.о.а.і.р. письменник Олег Волак. — Зруйнувати мову — значить підрвати національну культуру, розврати зв'язки із живлющими традиціями й уявленнями про вірність «справі батьків» — тобто втрати почуття державності...»

Леонід ПАСТУШЕНКО, журналіст

ЯК РОСІЯНИ ЗАХИЩАЮТЬ МОВУ

У КІЛЬКАСОТЛІТНІЙ боротьбі з русифікацією ми, здається, лишили поза увагою дуже важливу ланку — те, як самі росіяни обстоюють свою мову.

Можна подивуватись: чого їм тривожитись? Нікто ж (навіть татаро-монголи) не досягав на «великий руський язык».

Але і до сьогодні ні-ні, та спихаєш зотра боротьбу за його чистоту і велич, за його панієнне становиче в Росії. І ніто, жодна національна меншина не висловлює сумніве щодо його права бути державною мовою у своїй вітчизні.

сті, громадянської гідності й самоповаги — та усім українцям.

«Розмова про мову — дуже серйозна розмова. Досить згадати Євангеліє від Іоанна: «Спочатку було Слово, і Слово було у Бога, і Слово було Бог». Може, це звучить трохи незвично, але це так.

ва — це народ. Коли я' кажу про врятування Росії, я кажу про врятування мови, — наголосив і видатний національний письменник Росії Василь Белов та з де-що перебільшеною тривогою (певно, згадуючи недав- ний розділ Росії під іменем) «зірваний мови» на по-

літати політику Росії щодо інших) з'явився навіть на політичній патетичній: «... Не можна забувати, що руйнування російської національної культури, мови та музики було запаланою. Ніякої стихійності тут нема, все відбувалося, як і було замислено, — знищення нашої державності, нашої моралі, нашої мови, нашої культури. І тут нема чого китрувати, нема чого боятися, треба прямо сказати, що ми підкорені їм».

... — уважає, гадають, Василь Белов.

Кому ще не ясно, що таке в державі національна мова, нехай послухують ... росіяні:

«... Весь досвід світової історії свідчить, — звертає увагу співвітчизників чи не найталановитіший із російських письменників-дисидентів, депортованих комуністами з рідної країни, редактор відомого з Євро-

пі журналу «Континент» Володимир Максимов, – будь-яка національна етнопія, руйнування етнічної цивілізації, знищення з лиця землі народів і держава завжди починалося із втрати мовної культури, із відмови від мовної самостійності, з капітуляції перед диктаторською експансією».

І далі: «... кожна країна і будь-який народ мають право захищатися від будь-якої експансії, в тому числі й мовної, всіма засобами, які їм має, — нагадує нам Володимир Максимов із Парижа. — Мова — гарант нашого національного та державного самозбереження. Втративши її, ми втрачимо не тільки батьківщину, в пелюставі самих себе».

Золоті слова і вчасно сказані, мабуть, не тільки для росіян! Європа теж уже почала державний захист національним мов і культур. Зокрема, французькі сенатори та депутати, уряд і президент (куди вже нашіми давно піклуються про збереження та розвиток французької мови. Донедавна там працювало спеціальне

міністерство, в тепер комісаріат у справах французької мови. А кілька років тому сенат ухвалив спеціальний закон «На захист французької мови» (і ніхто з сусідів Франції не ремствує, згідно якого обсяг що заохаживають англійськими словами, для яких національні відповідники, можуть бути штрафовані на суму до 20 тисяч франків. І це тільки за живими окремими чужих слів! І це — в найдемократичнішій країні Європи!

Для самосвідомої нації турбота про рідну мову така ж природна, як і дихання: «Кажуть, що російська мова треба рятувати! Аж ніякі! Треба рятуватися російською мовою. Російська мова — це форма існування мого народу», — сказав на згаданому Свято-Данилівському зібранні отець Алексій (Остаєв). «Мова — це душа народу... Без мови нема нації...» — підтримав його

На Володимир Касатков.
 Нам би такку одомашніти, нам би Коан ж немає Т
 то коадійний комсомольський функціонер, а інші ініці
 лова Всесвітнього Російського Собору Валерій Глігач
 дозволяє собі заявити: «Нам слід ухвалити звернення
 до відповідних законодавчих і державних органів кра
 їн ближнього зарубіжжя про надання російській мові ста
 тусу державної». У французів така жвава Англії чи на
 вист США виалакала б гомеричний регіт.

Господи, та коли ж ми одужаємо, позбудемося цього самоціла! Оглянімося в історію, черпимо там хоч крихту гордості. «...Ще Катерина І зваляла професорам Києво-Могилянської академії вимовляти свою книжкову мову в російській спосіб ... і вийшла з Києво-української мови — російська. Вона в простій спосіб присвоїла нашу вироблену мову собі... тій гої!» (Іван Нечуй-Левицький, з листа до Михайла Грушевського, 28 лютого 1902 року).

Інформація про другий випуск акцій акціонерного товариства «Холдингова компанія «АІСТ»

1. Характеристика акціонера

Акціонерів Товариства «Холдингова компанія «АІСТ» було зареєстровано 2.11.1994 року, вул. Хрещатик, 40, №182/18.

Юридична адреса: Київ, вул. Хрещатик, 40. Телефон: 224-19-88, 229-19-17. Заснованими акціонерами та комерційно мале підприємство «АІСТ» — Товариство з обмеженою відповідальністю «АІСТ-TRUST» — фінансові особи.

Рішення про створення «Холдингова компанія «АІСТ» було прийнято 14.10.1994 р. на загальних зборах акціонерів.

Основною метою діяльності товариства є розвиток виробництва та реалізація програм, передаваних основними напрямками діяльності товариства, а саме:

- холдингова та інвестиційна діяльність;
- фінансова підтримка науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт в галузі високих технологій та в промислову виробництва на підприємствах України;
- виконання і контроль за виконанням «ліцензій»;
- надання інформаційних послуг, створення спеціалізованих банків даних, обмін інформацією з міжнародними банками даних;

- купівля-продаж сировини, комплектуючих, нерухомості, обладнання, сировини та ліцензій виробничої площі.

Кількість спадкоємців товариства — 86 осіб. Керівні посади:

Президент АТ — Біленький Юрій Олександрович, старі роботи — 28 років, заступник — Поліщук Вікторія Борисівна, стаж роботи — 26 років; головний бухгалтер — Козир Світлана Анатоліївна, стаж роботи — 12 років, та фахівці в галузі науки, виробництва, господарської та комерційної діяльності, економіки, фінансів та права. Середній стаж роботи за спеціальністю — 20 років.

Співачий повністю статутний фонд товариства становить 8 878 000 000 крб. (вісім мільярдів вісімсот сімдесят вісім мільйонів). На 1.01.1995 рік АТ «ХК «АІСТ» становив 4,5 млрд. крб.

Винний орган управління в загальній зборі акціонерів. Більш поточною діяльністю виконує виконавчий орган АТ — директорат.

2. Дані про другий випуск цінних паперів

Рішення про випуск цінних паперів було прийнято 14.10.1994 р. на зборах акціонерів АТ «Холдингова компанія «АІСТ» протокол №1.

Перший випуск цінних паперів було здійснено Товариством за рішенням 8 жовтня 1994 року, виходячи з якого було подано 23.01.1995 р. Метя від АТ — залучення грошових коштів для фінансування інвестиційних проектів у промислову та наукову господарську діяльність та отримання послуг України. Залучення обсяг

другий випуск — 2 000 000 (два мільйони) простих акцій на пред'явника номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) крб. на загальну суму 200 000 000 (двадцять мільйонів) крб.

Кожна акція засвідчує дольову частку у статутному фонді АТ.

Одна проста акція дає право одного голосу під час голосування на загальних зборах акціонерів, а також отримання доходу у вигляді дивидендів. Розмір та порядок виплати дивидендів встановлюється рішенням загальних зборів акціонерів за підписами курсу. Курс акцій складається під впливом попиту та пропозицій.

Початок продажу акцій: 10 лютого 1995 року, закінчення продажу акцій: 10 серпня 1995 року.

3. Розміщення акцій

Акції пропонуються у вільний продаж з оплатою повної вартості та на пільгових умовах.

Акції розповсюджуються серед юридичних і фізичних осіб та здійснюють обіг на території України.

Місце проведення продажів:

Київ, вул. Хрещатик, 46;
Київ, вул. Толстого, 5;
Київ, вул. Гоголівська, 10.

Акціонери — держателі акцій першої емісії, користуються правом придбання акцій другої емісії у спеціалізовані і-з (за одну акцію першої емісії можна придбати три акції другої) на пільгових умовах, тобто за номінальну ціну, а також на загальних пільгах, прийняти рішенням установчих зборів та статуту.

Виплати дивидендів здійснюється за адресою: Київ, вул. Хрещатик, 46.

4. Результати попередньої емісії

За результатами першої емісії було сформовано статутний фонд АТ «Холдингова компанія «АІСТ».

За першою емісією акцій надіслано в кількості 70 148 простих акцій на пред'явника (серія 20-89 №№ 01-1000; серія 90 №№ 01-146) та 18 832 простих іменних акцій (серія 01-18 №№ 01-1000 серія 19 №№ 01-832) номінальною вартістю 100 000 крб. кожна. 8 сі акцій розповсюджено у відкритий продаж серед акціонерів, у тому числі серед засновників.

Вартість емісії — 8 900.
— ТІД «АІСТ-TRUST» — 12 100.
— Інші особи — 8 350 акцій, що становить 30,8 % загальної емісії.

Відкрити продажів проводився у заплановані строки: а) 1 червня по 1 жовтня 1994 року.

Всі акції були сплачені в національній валюті України.

За дев'ятьма першої емісії та підсумками 1994 року було встановлено, що фінансний розмір дивидендів за 1994 рік становить 10 % чого належить.

5. Умови обігу акцій

Інформацію щодо умов обігу акцій АТ «ХК «АІСТ» можна одержати за адресою: Київ, вул. Хрещатик, 46.

6. Чинність рішень

Недійсність економічної ситуації в Україні. Підвищення ставок податків. Недостатній розвиток ринку цінних паперів.

Інформація про випуск акцій акціонерного товариства «Холдингова компанія «АІСТ»

1. Фірменне найменування і місцеве знаходження об'єкта: Акціонерне товариство «Холдингова компанія «АІСТ». Скорочене найменування АО «Холдингова компанія «АІСТ». Юридична адреса Об'єкта: 324034, Україна, г. Крайов Рог, НКГТОК.

2. Предмет і цілі діяльності: Об'єкт розробляється в г. Крайов Рог з метою задоволення потребностей в його устаткуванні та реалізація на основі пошукової діяльності інтересів учасників Об'єкта, а також економічних і соціальних інтересів членів трудового колективу.

Предметом діяльності Об'єкта є виробництво та посередницька діяльність, виробництво і переробка сільськогосподарської продукції, товарів народного призначення, строительных матеріалів, а також оказание комплексного юридичного і фінансового асисти на товарів, інформаційного і фінансового ринку, інвестиційної діяльності на ринку капіталу.

3. Статус учасників: фізичні особи — громадяни України.

4. Розмір передбаченого уставом фонду — 10 000 000 (десять мільярдів) гривень.

5. Дата і номер протокола прийняття рішення о випуску цінних паперів — протокол №1 зборів учасників від 5 лютого 1995 г.

6. Плановий обсяг випуску — 1 000 000 (одні мільйон) простих іменних акцій номінальною вартістю 10 000 (десять тисяч) крб. на загальну суму 10 000 000 (десять мільярдів) крб.

7. Вид акцій і права на володіння: Об'єкт випускає прості іменні акції, володцями яких не мають право: — узагодівляти в управлінні діями Об'єкта по принципу: одна акція — один голос;

- на частку часті прибутки в акції дивидендів;
- в первозданному порядку придбати продукцію об'єкта на пільгових умовах;
- на купівлю інформації о діяльності Об'єкта;

8. Ціна акцій і порядок випуску: Об'єкт випускає акції однієї серії «А1», где А — вид і категорія цінних паперів, а число — простий іменний акції. І (єдиний) — номер випуску. Порядковий номер акції — от 0000001 до 1000000.

9. Метод продаж акцій: в Крайов Рог, у м. Дніпропетровськ. Інформація о подальшій акції надається по телефону/факсу (0564) 74-38-29.

10. Удільця і акціонери не мають привилегій, кроме преимущественного права на приобретение акцій при последующих эмиссиях.

11. Акції будуть продаватися по курсової вартості, исходя из спроса на них.

12. Фактори ризика для будущих инвесторов являются: — неопределенность в сфере прикрития реушій Кабинетом министров Украины, Национальним банком и другими органами управления;

— нестабильность в валютной, кредитной, инвестиционной, налоговой областях.

За кордоном чекає спадок. Можливо, на тебе...

Україноколегія /252034, м. Київ, вул. Золоті Ворота, 2-А/

У справах про спадщину розшукує родичів:

Померлих у США:

1. Рут Козенко (Кученко, Косогола), яка народилася в 1913 р. в м. Гайсин, батько — Миколай Козенко, народився в 1873 році в Гайсині, а мати — Адела Мессе, народилася в 1888 році в м/п Висоцьк.
2. Ізабелла Гедульдіт, батько якого Іван Гедульдіт та Фелікс Гедульдіт уклали шлюб у 1908 році в Терезополі й там же проживали до в'їзду в США.
3. Заді Зіммерман, яка народилася в 1907 році, батько Ізабел Зіммерман, народився в 1884 році в м/п Острий, а мати — Ретіна Віттерхарт, народилася в 1880 році в м/п Корнеполь, біля Чепчинь.

Померлих у Канаді:

4. Діана Лизава (Грингорська/Тертішова/Мудрого/Молдого), який народився на Україні в м/п Курдичів в 1911 р. в 1919 році.
5. Діана Катерина Галуш, що після народження Євгена Євгена /Євгена/.
6. Петер Меттерхарт, який народився в 1919 році в Росії, батько — Петер Калдерер, а мати — Анна Євдокімова.
7. Діана Тертішова (Енгельгардт), який народився в Верші в 1914 році, батько — Борис Тертішов, народився в Росії, а мати — Софія Мудрого, народилася в Польщі.
8. Марія Іванівна Меттерхарт, що народилася в 1919 році в Україні.
9. Софія Василь, яка народилася в 1923 році в одній із західних областей України.
10. Павла Круковича, який народився в 1927 році в одній із західних областей України.

11. Стеніс /Стеніс/ Духа /Духа/, який народився в одній із західних областей України в 1900 році, батько якого звали Йосип, а діточі прізвище Метері — Врчишська.

12. Парасковія /Павліна/ Пильонко, уроджені Лемківка, який народився 27.10.1903 в Україні.

13. Валентина Матейчик, який народився в 1927 році в м/п Пузіньчівка, Полісся, матір якого звали Людмила і Іван.

14. Станіслава Рішаркова, який народився в 1920 році в м/п Ронька.

Померлих у Франції:

15. Софі Лепіков, яка народилася у Севастополі в 1898 р., батько — Стіван Лепіков, а мати — Марія Агасея.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Україноколегію: Київ-34, вул. Золоті Ворота 2-А, тел. /044/ 224-16-67, факс. /044/ 229-28-35.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів закритого акціонерного товариства «Інвестиційний фонд «Достаток»

Інвестиційний фонд «Достаток» є закритим фондом, створеним для накопичення прибутків коштів громадян для подальшого їх інвестування в найбільш перспективні галузі української економіки.

Юридична адреса фонду: Україна, м. Київ, вул. Хрещатик, 26. Предметом діяльності фонду є випуск інвестиційних сертифікатів, обмін їх на прибутковий інструмент грошовий або реалізація за коштів громадян та юридичних осіб, сильні інвестиції в цінні папери та об'єкти приватизації.

Фонд випускає інвестиційні сертифікати номінальною вартістю 50000 (п'ятдесят тисяч) гривень у кількості 600000 (шестсот тисяч) штук на загальну суму 30 000 000 000 (тридцять мільярдів) гривень. Інвестиційні сертифікати пропонуються на продаж за ціною на одну акцію номінальну вартість. Залучення курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу — номінальна вартість.

Місце реалізації: м. Київ, Спортивна площа, 1, каси Палаци спорту. Телефон: 224-30-61, 221-55-83.

Шановні страхувальники Національної акціонерної страхової компанії

На виконання постанови Кабінету міністрів України № 21 від 13.01.95 р. «Про припинення дії постанови Кабінету міністрів України з питань обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів, установа НАСК «Оранта» повертається до надання послуг за укладенням договорів з цього виду страхування у новому розрізі.

За вагомим багатством коштів можуть бути заховані в силу платежі з інших видів страхування в наших установах.

Чекаємо на вас.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів закритого акціонерного товариства «Інвестиційний фонд Олбі-Фінанс»

I. Відомості про інвестиційний фонд

Повне найменування інвестиційного фонду: закрите акціонерне товариство «Інвестиційний фонд Олбі-Фінанс». Скорочене найменування інвестиційного фонду: АТ «Інвестиційний фонд Олбі-Фінанс».

Організаційно-правова форма інвестиційного фонду: акціонерне товариство закритого типу, юридична особа.

Тип інвестиційного фонду: закритий інвестиційний фонд, створений на три роки.

II. Інвестиційна декларація

1. Закрите акціонерне товариство «Інвестиційний фонд Олбі-Фінанс» є закритим інвестиційним фондом.

Місцезаходження: 252213, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с.Лісиченко, вул.Центральна, 43.

Розмір статутного фонду — 5 040 000 000 крб. (п'ять мільярдів сорок мільйонів).

2. З метою одержання доходу, надійного вкладення заощаджених коштів, підтримки високої ліквідності фонд здійснює інвестиції в короткострокові грошові зобов'язання, в тому числі депозитні сертифікати, строкові депозити, валюту, банківські векселі компаній та фірм, інші короткострокові зобов'язання, а також в акції та облігації місцевих та іноземних підприємств, в об'єкти приватизації, а також нерухомість, а також в інші активи.

3. Предметом діяльності фонду є: випуск та обіг інвестиційних сертифікатів; комерційна діяльність з цілями паперами.

Інвестиційна діяльність, тобто вкладення коштів та майнових привілеїв інвестиційних сертифікатів, що здійснюються на спеціальних приватизаційних рахунках, в акції та інші цінні папери підприємств та організацій.

4. Фонд не має права:

- випускати облігації та векселі;
- придбавати більш як 5 відсотків цінних паперів одного емітента і інвестивати понад 10 відсотків своїх цінних паперів в одного емітента, крім інвестивання в облігації внутрішньої державної позики, зобов'язання державної скарбниці та інші цінні папери, одержання доходів за якими гарантовано урядом України;
- тримати в цінних паперах менш як 70 відсотків активів інвестиційного фонду;
- купувати інвестиційні сертифікати іншого інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії;
- займатися представницькою діяльністю з приватизаційних паперів;
- брати банківський кредит, крім випадків використання цього кредиту для випуску підтримки фондом своїх інвестиційних сертифікатів;
- здійснювати інвестиції в цінні папери, емітентом яких є діяльність особи інвестиційного фонду;
- видавати майнові гарантії, забезпечені майном фонду для третіх осіб, укладати договори застави;
- придбавати цінні папери повних та комодитних товариств.

5. Фонд не має права створювати будь-які спеціальні або резервні фонди.

6. Для здійснення спільного інвестування фонд єдиною інвестиційним сертифікатом, які пропонуються для розміщення серед учасників, на загальну суму 75 600 000 000 крб. (сімдесят п'ять мільярдів шістьсот мільйонів).

Емісія інвестиційних сертифікатів здійснюється після реєстрації вільного випуску в порядку, передбаченому чинним законодавством.

7. Інвестиційні сертифікати можуть бути придбані за кошти учасників та приватизаційних рахунків.

8. Фонд зобов'язаний здійснювати розрахунок щодо випуску інвестиційних сертифікатів після закінчення строку діяльності фонду.

У разі, коли вартість активів фонду і розрахунок на один сертифікат буде меншою за номінальну вартість, різниця на учасників покривається за рахунок коштів засновників.

9. Кошти, отримані від учасників, фонд інвестує в цінні папери та кошти нерухоме майно, частки та паї, що належать державі в майні господарських товариств під час приватизації.

10. Номінальна вартість одного інвестиційного сертифіката становить 1 050 000 крб., що дорівнює номінальній вартості однієї акції, яка належить засновнику. Учаснику може видаватися сертифікат на сумарну вартість інвестиційних сертифікатів.

11. Загальна кількість інвестиційних сертифікатів, випущених фондом — 72 000 шт. Всі інвестиційні сертифікати — на пред'явника.

12. Інвестиційні сертифікати підлягають вільному перепродажу.

13. За рахунок коштів фонду виплачуються винагороди інвестиційному керуючому, який здійснює управління активами фонду; депозитарію за надання послуг із збереження, обслуговування операцій та обліку руху активів фонду; покриття витрат за послуги аудиторів.

14. Продаж інвестиційних сертифікатів здійснюється інвестиційним керуючим. Інвестиційний керуючий додатково може залучати агентів для розповсюдження цінних

паперів фонду. Інвестиційні сертифікати не можуть продаватися за ціною, нижчою від номінальної.

15. Фонд обслуговує власників приватизаційних паперів із таких обмежень:

- Інвестиційні сертифікати підлягають випуску фондом не раніше закінчення терміну використання приватизаційних паперів;
- учасники фонду не гарантують фіксований розмір дивидендів.

16. Приватизаційні папери, які перебувають у власності фонду, підлягають індексуванню у разі загальної індексації приватизаційних паперів.

17. Прибутков фонд підлягає розподілу між засновниками та учасниками у вигляді дивидендів.

Розмір дивидендів на один інвестиційний сертифікат не повинен бути меншим за розмір дивидендів на одну акцію засновника фонду.

Дивиденди учасникам фонду виплачуються за підсумками фінансового року не пізніше одного місяця після проведення чергових загальних зборів засновників. Місце виплат: Київська обл., в Києво-Святошинський р-н, с.Лісиченко, вул.Центральна, 43.

У разі зміни місця виплати дивидендів інформація про це додатково публікується в пресі.

III. Дані про емісію інвестиційних сертифікатів

Сума випуску інвестиційних сертифікатів: 13 600 000 (тринадцять мільярдів шістьсот мільйонів) карбованців. Випускється 72 000 інвестиційних сертифікатів на пред'явника номіналом 1 050 000 (одна мільярд п'ятдесят тисяч) карбованців кожний.

День початку продажу — 01.03.1995 року. Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу:

- за грошовою ціною — 1 050 000 крб.;
- за приватизаційні папери — 1 050 000 крб.

Максимальна кількість інвестиційних сертифікатів, дозволена для придбання одним інвестором: необмежена.

Обмеження у придбанні приватизаційних сертифікатів для окремих категорій юридичних осіб немає, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

IV. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів

На загальну суму статутного фонду, що становить 5 040 000 000 (п'ять мільярдів сорок мільйонів) крб., акціонерне товариство «Інвестиційний фонд Олбі-Фінанс» випустило 4 800 (чотири тисячі вісімсот) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 050 000 крб. (свідцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 548/194 від 30.12.94 р.). Значення цієї розподілені між засновниками інвестиційного фонду.

V. Відомості про засновників

Юридичні особи:

- Українсько-російсько-американське відкрите акціонерне товариство «Олбі-Україна», Україна, м.Київ, вул.П.Лумумби, 4-6.
- Закрите акціонерне товариство «Інвестиційна компанія Олбі-Універсал», Україна, м.Київ, вул.П.Лумумби, 4-6.
- Акціонерне товариство «Укрліфін», Україна, м.Київ, вул.Комітенту, 13/135.

Фізичні особи:

- Анатолій Дмитрович Дитрович, паспорт VII—МА № 556714, виданий 9 квітня 1981 р. ВВС Московського райвоенкомату м.Києва.

Частки кожного з засновників у статутному фонді складають:

- Українсько-російсько-американське відкрите акціонерне товариство «Олбі-Україна» — 70%;
- закрите акціонерне товариство «Інвестиційна компанія Олбі-Універсал» — 5%;
- акціонерне товариство «Укрліфін» — 20%;
- Капусти Анатолій Дмитрович — 5%.

VI. Органи управління

Спостережчий рада фонду:

Новіков Микола Васильович, паспорт III—МА № 660188, виданий 20 квітня 1978 р. ВВС Московського райвоенкомату м.Києва.

Перелік посади за останні три роки:

1992 — 1993 рр. — директор Інституту надтверджувати матеріали ім.В.М.Бакула Національної академії наук України.

Частка у статутному фонді відсутня.

1992 — 1993 рр. — директор Інституту надтверджувати матеріали ім.В.М.Бакула Національної академії наук України.

Частка у статутному фонді відсутня.

1992 — 1993 рр. — інженер заводу 410 цивільної авіації.

1994 — 1995 рр. — генеральний директор спільного підприємства «Алеста» в м.Львів.

Частка у статутному фонді відсутня.

Підля Василь Іванович, паспорт II—МА № 501038, виданий 12 жовтня 1976 р. ВВС Шевченківського райвоенкомату м.Києва.

Перелік посади за останні три роки:

1992 — 1993 рр. — заступник директора у науковій роботі Науково-дослідного економічного Інституту Міністерства економіки України.

Частка у статутному фонді відсутня.

VII. Відомості про інвестиційного керуючого інвестиційного фонду

Повне найменування: закрите акціонерне товариство «Інвестиційна компанія Олбі-Універсал».

Місцезаходження: м.Київ, вул.П.Лумумби, 4-6.

Номер дати державної реєстрації: свідцтво № 2157283 від 26 жовтня 1994 року.

Банківські реквізити: р/р 3467370 в АКБ «Інтербанк», МФО 300216.

Склад засновників:

Юридичні особи:

- відкрите акціонерне товариство «Олбі-Україна» — частка в статутному фонді акціонерного товариства «Інвестиційний фонд Олбі-Інвест» становить 75 відсотків; має приватне підприємство «Пелент» — частка в статутному фонді інвестиційного фонду не має;
- має приватне підприємство «Порна» — частка в статутному фонді інвестиційного фонду не має;
- товариство з обмеженою відповідальністю «Конс» — частка в статутному фонді інвестиційного фонду становить 2 відсотки;
- має приватне підприємство «Карат-Лім» — частка в статутному фонді інвестиційного фонду не має;
- акціонерне товариство «Укрліфін» — частка в статутному фонді інвестиційного фонду не має;
- має приватне підприємство «Торос» — частка в статутному фонді інвестиційного фонду не має.

Киріленко Георгій Володимирович, Момот Ігор Володимирович, Семенов Валерій Сергійович, Мотріш Любош Миколайович.

Всі вищезазначені фізичні особи часток у статутному фонді акціонерного товариства «Інвестиційний фонд Олбі-Інвест» не мають.

Номер та дата дозволу на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів: № 524 від 20 грудня 1994 р.

Частка інвестиційного керуючого в статутному фонді емітента — 5%.

Ім'я інвестиційного фонду, з яким укладено угоду про управління: АТ «Інвестиційний фонд Олбі-Інвест».

Перелік афілійованих осіб: відкрите акціонерне товариство «Олбі-Україна».

VIII. Відомості про депозитарію

Повне найменування: акціонерний комерційний банк «Інтербанк».

Місцезаходження: м.Київ, вул.Центральна, 27.

Номер та дата державної реєстрації: свідцтво НБУ № 93 від 23.03.92 р.

Банківські реквізити: р/р 700161629 в обласному управлінні НБУ, МФО 321024.

Склад засновників: АТ «Олбі-Україна», МПП «Порна», МПП «Торос», МПП «Пелент», МПП «Аліс», МПП «Інформ», МПП «Карат-Лім», МПП «Відклад-комплекс».

Депозитарні договори з іменними інвестиційними фондами не укладено.

Підля Ігор Іванович Дитрович, паспорт VII—МА № 556714, виданий 9 квітня 1981 р. ВВС Московського райвоенкомату м.Києва.

Частка в статутному фонді інвестиційної компанії № 72 від 05.10.94 р.

IX. Права власників інвестиційних сертифікатів

Власники інвестиційних сертифікатів мають право на отримання дивидендів, а також на отримання частки майна пропорційно кількості інвестиційних сертифікатів у вільному фонді інвестиційного фонду. Власники мають також право вільно здійснювати ці операції (продавати, дарувати, міняти) інвестиційних сертифікатів. Інвестиційні сертифікати підлягають обов'язковому випуску фондом після закінчення терміну використання приватизаційних паперів.

X. Відомості про аудиторів фонду

Аудиторська фірма «Діана», м.Київ, вул. Трушівського, 4, к.116, тел. 228-43-82. Директор: Литовська Н.М.

Ліцензії: серія АБ № 000263 Аудиторської палати України від 19 жовтня 1994 р.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів закритого акціонерного товариства «Інвестиційний фонд Олбі-Фінанс» атестовано збором засновників (протокол № 4 від 30.12.94 р.).

Голова Правління Л.М. МОТРИШ.

Василь БАБУХ, «Голос України»

ЧИ ЗНИМЕТЬСЯ З МІЛИНИ ФЛАГМАН БУКОВИНСЬКОГО ФУТБОЛУ?

ДИВНІ метаморфози відбулися за останні роки з чернівецького «Буковини». Команда, що мала в своєму асортименті звання чемпіона України, успішно виступала в першій лізі чемпіонату колишнього СРСР, а відтак і в національній першості, раптово почала втрачати свої позиції — опалила з елітного списку українського футболу й опинилася серед аутсайдерів першої ліги.

І хоча кажуть, що коєць на переправі не міняють, але для втримання незалежного колективу місцевий клуб довелось стати на шлях крутих перемог. У команду знову повернуто ІІ колишнього наставника, з його жого поповнено лави клубу досвідченими гравцями «Буковина» — заслуженого тренера України Юліана Школьниковича. Знову опинився на посту керівника команди досвідчений футболіст-фанат Володимир ВОРОНКО. З ним складено й ведено розмови про те, яких звод-

цівських Денис Філімонов і Богдан Самардок з ривенського «Вереса», Анатолій Матюха з хмельницького «Хіміка», Роман Русак з «Хорунжого» (Полтава), нападником Юрій Жабінський та Олег Давиденко з футбольного колективу Київщини. З командою тренується найкращий форвард Віктор Миланов, що тривалий час наступав за клубів Ізраїлю. Там він, на жаль, був замикальним у футбольній афері, за що згодом дискваліфікував УЄФА. Команда вирішила експериментувати за нього, остільки строк покарання минув.

З новим таласом ІІ колишній форвард «Буковина» Борис Фісикел. Він вирішив повернутися до рідного клубу — правдою, який його відпустив з клубу петровського «Дніпра», за який виступав останнім часом. Тим же саме ситуацією і з Сергієм Бончаківим. Він мусить опрацювати «вільну» з луганським «Воїном».

Досконалим тренером команди, як вже річ, розставив ставку виключно на гравця, у яких заперилих контрактів зі своїм клубом. Бо наскільки це обійшлося б нам дуже дорого. Тим немоги футбольного ринку, що вже успішно діє на Україні. А в нас із гринами ситуація.

— Хто, до речі, знає як утримувати команду?

Спасибі місцевій владі — підставила плече. Вони запропонували, щоб командою опікувалися група спонсорів міста футбольного клубу. Основним спонсором виступає став спільно українсько-французького підприємства «Ніко-інвест» на чолі з генеральним директором Василем Федорком. Вийшли до цієї структури й обіснали та міська Рад народних депута-

тів, які мають відділяти кілька квартир для команди. Агентство з турзму «Черемш» забезпечуватиме гравців харчуванням та життям в готелі. Акціонерне підприємство «Чернівецький майданчик» надасть у розпорядження свій стадіон та замислює спортивну базу.

— Це будуть прохотливі тренувальні збори команди?

— Перший етап підготовки вже завершився. Прогнози він у Закарпатті, де ми займалися виключно загальнофізичними колективними вправами.

Побудовано в Румунії, де тренуємося на спортивній базі футбольного клубу «Алотаушан», потім нами пролягло маршрути до Болгарії, куди нас запровадять клуб «Аксаров», з яким ми підтримуємо дві дружні зустрічі. Там, до речі, проведено серію матчів з місцевими командами.

За кордоном став підготовчий проїзд в Турції. Тут у нас так є друзі — футбольний клуб з міста Кривого.

Важко сказати, що на зборах за російським ми не портуємо жодної копійки. За все розраховуємося наші друзі. Ми відмовимося приймати за це ніяких, запросять нас себе в гості влітку.

— Яку мету ставите перед собою команда в другому колі і на найближчій ринку?

— Найближче мусимо повернутися глядачам на матч з нашою участю. А для цього треба виступити «Буковина» з перемогою, загарти так, щоб люди знову повернулися в нас. Потім візьмемо курс як збудувати путівку в вищу лігу. Думаю, це нам буде під силу.

Микола ГОРВАТ,
«Голос України»

«Карпати» настроєні на вершині

ВУЖГОРДІ завершили перший тур чемпіонату України з футболу серед жіночих команд елітної ліги, які розіграють 7 — 12 місця. Всього виступала команда господарів, яка з 10 місця набрала найбільше очок. Правда, лише на два відстає від лідера слов'янський «Керімік», який, до речі, нині очолює колишній наставник ужгородського Володимира Котелюка.

Раєм з дружиною — польовим гравцем Олександром Везулою — подає на Донеччину напередодні сезону. Майже одностайно з ним з основною в фінансових причинах командою альянсу учасника останнього чемпіонату Європи Ірину Чернову з «Інгу» виступає бар'єр перестрої України 1998—99 років. Надія Кітківська, Леся Чернова та Олена Гриньшина.

Важко сказати, чи виступає Чернов, який працював у команді другим тренером. Він з дружиною Антонією вже близько десяти років гравців, дитини та вихованки. І, між іншим, достатньо непогано розгортається. Прикрою, «пестуваною» Антонією командою торік стала переможцем першості жіночих областей України серед дівчат 1978 — 79 роки народження.

Та поверніться до «Карпат». Сікучо прямим спадщиною дісталися Віктору Чернову, хоча в кар'єрі через відсутність акцентів про повноцінну зайняти абулани досвідченим гравцем клубу було й думати. І наставник зважився на основному гравця, який виходив Вікторію Тютю, Ірину Веронію, Ірину Чернову (доньку), Вікторію Беневену.

Безгномю авіршили роботи створити на длібу місцеву молоді, гравця, голову клубу Володимира Іщенко, — бо левітери сьогодні тут, завтра — там. А у своїх же в ідеальній обстановці перед рідним містом.

Такої ж позиції дотримувалися і Віктор Чернов, хоча, на його думку, команда може потребувати кількох досвідчених гравців, коти б на певному етапі становлення зменшували інтенсивність.

Та на «Карпати», як і на всі інші команди, постійно асепт домішки меч хронічної нестачі коштів. Якщо не спонсори, команда як такої не існувало б узагалі. Тому хочеться особливо відзначити інтенсивність чальника Ужгородського відділення Львівської альянсу Андрія Феденка, генерального директора фірми «Інвесттрансбуд» (Київ) «Інвест-АСКО» (Львів) (03318) 92102, «Київ-Баскет» — «ВІПА-Мода» (Львів) — 11989, 117103, «Нафто-Олександрів» (Львів Черква) — «Азовмаш» (Маріуполь) — 100594, 97124.

ТЕПЕР СПРАВИ ДОМАШНІ

ЗАВЕРШИЛИСЯ європейські турніри розіграш Кубка Європи з баскетболу. Як відомо, нашу державу в цих змаганнях представляв молодісний клуб, відомий в Україні як «Київ-Баскет».

Важко сказати, чи виступав клуб на рівні міжнародних турнірів. Зважаючи на те, що в Україні немає команди, яка б могла б виступити на міжнародних турнірах, клубу довелося зробити виступи на рівні національних турнірів.

На жаль, подібна доля спіткала і Шевченка. Завтра вилетів клуб «Київ-Баскет» Михайло Бродський (Київ) з командою «Київ-Баскет» виступити на міжнародних турнірах. В Італії для нападального було організовано і процес реабілітації. Що ж, у такій випадку клубу залишиться тільки йти додому.

У «Київ-Баскет» виступити на міжнародних турнірах, який розпочинається восени, сподівалися, який збігається досвідом, докомпліментованим талановитими виступами, успішного зрозуміли до комах вершини.

У міжнародних серіях Кубка Європи зустрічався «Інтер» — «Інтер» та «Олімпік» — «Інтер».

«Бенетто». Фінальний матч відбувся 14 березня в Стабулі.

Але в нас, як і в інших країнах міжнародних турнірів, відбувся боротьбу в міжнародному турнірі національного чемпіонату за звання «Київ-Баскет» в основному турнірі відбувся матч з російським клубом «Інтер» (Київ) «Інтер-АСКО» (Львів) (03318) 92102, «Київ-Баскет» — «ВІПА-Мода» (Львів) — 11989, 117103, «Нафто-Олександрів» (Львів Черква) — «Азовмаш» (Маріуполь) — 100594, 97124.

	І	В	П	О	О
Вулканік	32	31	1	3934-3014	63
Шатар	32	26	6	3396-3139	38
Київ-Баскет	30	22	8	3407-2864	32
ВІПА-Мода	32	20	12	3485-3333	32
ПСК Меркурій	32	15	17	3398-3336	47
СК Миколаїв	32	16	16	3398-3336	46
Нафто-Олександрів	34	8	26	3218-3851	42
Азовмаш	32	24	8	3122-3708	40

Посидівши СК «Миколаїв» — «Вулканік» перемагали на 28 — 29 березня у змаганнях з командою України і лінійний матч між «Вулканік» виступав в ігрові між міжнародними турнірами в Об'єднанні Арабських Еміратів.

Сьогодні та завтра відбуваються матч чергового туру чемпіонату України. Заступником ПСК «Меркурій» — «Київ-Баскет» (грати програв у матчі «Меркурій», початок о 16.00), «Азовмаш» — «ВІПА-Мода» (початок о 18.00).

На наступний матч «Київ-Баскет» Володимир Шевченко, який завтра вилетів на операцію до Італії. Подорожувати йому повинно одразу.

Фото Микола БОЧКА.

Юрій ДОЦЕНКО, «Голос України»

ДОНБАС ПАР'ЯТАЄ...

У традиційному вишарпаному турнірі, присвяченому пам'яті колишнього тренера донецького «Шахтера», уболівці містечка боліли за Володимира Сафрона, зматерили 12 колективів області. Це 130 гравців. Переможу севастополя команда школи олімпійського резерву, яку уже кілька років тримає колишній незмінний напарник Володимира по нападку, аскари й результативний форвард Віталій Струхін. До ре-

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

ТЕПЕР СПРАВИ ДОМАШНІ

ЗАВЕРШИЛИСЯ європейські турніри розіграш Кубка Європи з баскетболу. Як відомо, нашу державу в цих змаганнях представляв молодісний клуб, відомий в Україні як «Київ-Баскет».

Важко сказати, чи виступав клуб на рівні міжнародних турнірів. Зважаючи на те, що в Україні немає команди, яка б могла б виступити на міжнародних турнірах, клубу довелося зробити виступи на рівні національних турнірів.

На жаль, подібна доля спіткала і Шевченка. Завтра вилетів клуб «Київ-Баскет» Михайло Бродський (Київ) з командою «Київ-Баскет» виступити на міжнародних турнірах. В Італії для нападального було організовано і процес реабілітації. Що ж, у такій випадку клубу залишиться тільки йти додому.

У «Київ-Баскет» виступити на міжнародних турнірах, який розпочинається восени, сподівалися, який збігається досвідом, докомпліментованим талановитими виступами, успішного зрозуміли до комах вершини.

У міжнародних серіях Кубка Європи зустрічався «Інтер» — «Інтер» та «Олімпік» — «Інтер».

Група А	І	В	П	О	О
Олімпік	9	1	8	857-782	19
Інтер	9	9	1	809-715	19
Кронос	5	5	7	765-731	15
Мас-Пас	4	6	8	805-807	14
Київ-Баскет	2	8	8	817-834	12
Фінішант	1	9	6	669-784	11

Добрий клас можна знайти в цілому простий. Вони на ринку змагаються з командою французької і грецької баскетбольної ліги, продовжують боротьбу в турнірі, поставившись в класу класом. «Баскет» на своєму майданчику мав подібну історію «Фінішант». І знову виступи на класі виступи, уперше переміг хорватську «Кронос», європейського чемпіона. Не слід забувати й про виступи «Баскет» на першому етапі турніру над сильними клубами з Нідерландів, Нідерландів і особливо над змаганнями з «Будівельниками».

Зрозуміло, потенціал класової команди значно вищий. Але після інших місць не завадило поважати обставини. Це і брав участь на такому

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України
Видання — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-49,
вул. М. Грушевського, 5.
Газети виходять
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДНО.
Редактори: О. БУЛІК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕНЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНЬСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОН: для донесень — 441-88-23;
• ТЕЛЕФОН: для донесень — 224-78-54; відділ редакції — 441-89-34; 441-80-44.
• Друк: 1000 прим. в день.
• Друк: 1000 прим. в день.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КП № 1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
• Редація не несе відповідальності за зміст публікацій.
• За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і переддень свята).
Видання розповсюджується поштою.
Віднос. 44915.
Тираж 25471.
Комітет друку відповідально за зміст публікацій.
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 58.
1 січня 1991 року.
Зам. 0311033.